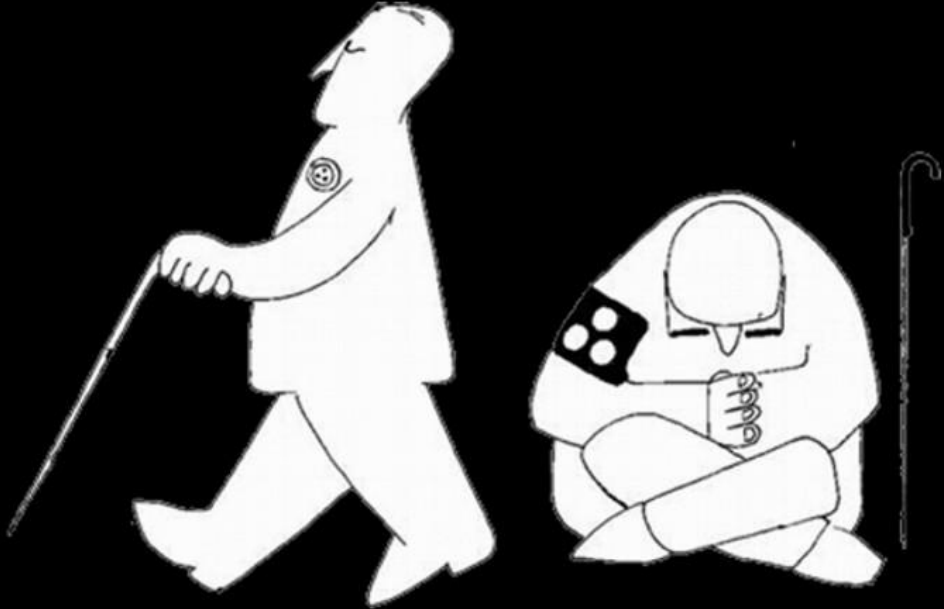

aykut yazgan

KÖRLER

duvarcı ustaları

yapılmayan konuşma

masonluktan istifa ettikten sonra mason locasında yapılacak (yapılmıyacak) bir konuşma hakkında..

25 mart yazısı

mail listenize beni de dahil ettiğiniz için (buna teşekkür ederim) programınıza gözetim fırsatım oldu. 25 mart için "aykut yazgan felsefi söyleşi" yazıyor. kimsenin rahatını bozmak istemediğim için bişey söylemedim. ama ben felsefeden nefret ederim. fakat yine de ve bunun dışında masonluktan ayrılmış birisinin burada yapacağı konuşma da felsefeden bir başkası olamaz. yani büyüklerimize karşı.

bikeresinde balıkçı hakkında bir konuşma yapılacaktı, kulağı cınlasın vedat üstadımız sormuş:"kim yahu bu balıkçı?". tabii şeytan diyor "kumkapı'daki yorgo!" ama bizimkiler "efendim cevât şakir diye biri var ya, işte o " falan demişler. fakat kâr etmemiş. komonist falandır diye izin kopartamadılardı. konuşma yapılamamıştı. başka bikeresinde de kabala hakkında bir konuşma yapılacaktı etvoldoryan'da. ona da müsaade çıkmamıştı. yani şimdi de aykut yazgan gelecek dediniz ya... iyi ki kabul ettiler... (de yani etmediler !..) bir de ne konuşacağımı sorsalar..

eh yani.

onun için en iyisi "felsefe"...

capitol'un bir avlusunda brutus ve şürekası cesar'ı bıçaklayıp öldürdükten sonra, hepsini bir korku alır. sonra brutus vaziyeti idare etmek için dışarıya çıkar. kalabalığa bir konuşma yapar. arkasından antonius gelir. ve işte tam burada shakespeare brutus'tan sonra merdivenlerin üzerine çıkıp halka hitabeden antonius'un ağzına şu lakırdıları koyar:
"yurtdaşlar, dostlar, romalılar! dinleyin beni: ben cesar'ı gömmeye geldim, onu öğmeye değil..."

aslında cesar'ı sırtından bıçaklayanlar arasında burada bir tek ben kaldım şimdi. ve brutus'un romalılara dediği gibi cesar'ı romalılardan daha fazla sevdiği halde ve sevdiği için onu öldürmesi, romalıların özgür yaşamaları içindi. fakat görüyorsunuz ki cesarlar öldürmekle tükenmiyorlar. tükenmemeleri de aslında dert değil, başımıza gelen, ya da başınıza gelen her bir yenisi eskisinden bin beter. özgürlük savaşında da da kala kala bi tek locanız kalmış...

arasıra erol'dan arasıra da başkalarından duyuyorum halinizi. durumunuz aynen ıssız ada karikatürlerine benziyor.

bu arada gelen haberlere göre, yüksek makama sunulan fukaranın konuşma müsadesine, yukarı makam şiddet ve celaletle "hayır. o herif olmaz" demişler..." ya da buna benzer bişey.

neyse... perşembe'nin gelişi çarşamba'dan bellidir zaten...

YüzOnBir

Sevgili Kardeşlerim,

Neden "111" diye hep merak etmişimdir. 111 in tarihçesini bilemiyorum, ne zaman? kimler ? belirledi.

"Burada herşey simgedir" sözünü de hatırlayarak, dün okuduğum bir kitapta enteresan bir harf-sayı simgeselliğine rastladım.

Anadolu Rit'inde; Harf ve Sayı simgeselliğinde karşılık gelen değerler şöyle;

Sayı değeri ; 1 (Elif) Allah

Sayı değeri ; 40 (M) Muhammed

Sayı değeri ; 70 (ayn) Hz.Ali

Bilindiği gibi; Osiris-İsis-Horus / Baba-Oğul-Kutsal Ruh /

Allah-Muhammed-Ali "teslis"lerinin aynı şeyler olduğu söylenir.

Allah+Muhammed+Ali = 1+40+70 = 111 olmakta.

Yahoo' nun da daha önce Yaho=Yahve olduğundan bahsetmiştik:

Allah'lı, Muhammed'li, Ali'li ve Yahve'li bir grupta yazışıyoruz, aman dikkat!

Enteresan değil mi?

Acaba 25 'inde buna benzer bir anlamı varmı?

Nevruz'unuz kutlu olsun.

Kardeş Sevgi ve Saygılarımla

ali kemal öztoksoy

abdullah sert birader için

bundan bir süre önce benim gibi eski bir gaziyi (gavurlar *veteran* diyorlar ki bu bence daha doğru), hiç olmazsa fukarayı biraz avutmak için, elektronik posta ağımıza dahil ettiğiniz için size teşekkür borçluyum. tabii her geleni ve her gideni açıp okuduğumdan, belki de beni ilgilendirmeyen bir sürü çizelgeye, davete, mazeretlere, (bu daha fazla!) tebriklere ve ender de olsa kimi masonik tartışmalara istemeden bile olsa tanıklık ediyorum.

bu arada eskilerin pek aşına oldukları ve pek te sevdikleri, dillerinden hiç düşürmedikleri *masonik erdemler*, *masonik sevgi*, *masonik ahlak* gibi başlıkların yanısıra *masonik seksüaliteyi*, *masonik komikazeleri* ve *masonik espiiri* ve *hikayeleri* de yakından tanıma fırsatı bulup, hiç olmazsa masonluğun bu ciheti ile literatür bazında ufkumu genişletme imkanı buldum.

son iki üç gündür posta akışı içinde abdulla (ya da abduallah...) beyin istifa etme konusu bıçakla kesilebilecek bir kesafette önem kazandı. abduallah beyin yazısından da anlaşılacağı gibi, dış dünya (!) ile olan ilişkileri, parasal engeller ve bütün bunların aşılması halinde bile artık tahammül sınırını aşan bir takım büyük loca levhalarının içerikleri ve uygulanmak istenen yaptırımlar kendisini son derece bunaltmış ve bir istifa kararına sevk etmiş kendisini... anlaşılır bir durum...

bu arada belki pek yeri değil ama; dış dünyadaki ilişkiler için mason locasından alınması mutad ve zorunlu olan *izinler* hakkında kafama hep takılan *müsaade* meselesine burada yeri gelmişken değinmek istiyorum.

böyle bir izine ya da makam tarafından -par protokol- resmen tebliğ edilmesi zorunlu olan müsaadeye, mason localarından başka bir yerde; mesela atlı spor kulübünde ya da beşiktaş jimnastik kulübünde pek rastlanmıyor.

tabii masonların iştiğal sahasının bu gibi *vülger sporlarla* bir ilişkisi olmadığını iddia edebilirsiniz pek ala...

ama bundan çıkarılabilecek anlam da mason kulübünün diğerlerine oranla daha ciddi, daha disiplinli faaliyet gösteriyor olması mıdır, yoksa intisab edilmiş böyle bir kuruluş; gerek kuruluşun umdelerine gerekse onu ayakta tutmaya çırpınan biraderlere olan *ritüelilik* sonsuz sevgi ve saygı bağı mıdır?... nedir...

bunu hiç bir zaman çözemedim.

sanırım birinci derece kabulünde haricilikten dahililiğe geçenlere birinci çekiç sahibinin kürsüsünden davudî ve belki de biraz da tehditkar bir ifade ile söylediği "... ve toplantılarına munatazzammaan katılmaya..." lakırdıları bu bağlamda, yani mecburi izin alma babında pek bir ağırlık taşımaya gerek.

artık ok yaydan çıktığına ve lafın endazesine de pek hakim olamadığıma göre abduallah beyin satır aralarında değindiği ve belli ki pek müşteki olduğu, ödenmesi

zorunlu nakit aidat, bağış, katkı ve diğerlerini de bir nebze yazabilirim diye düşündüm...

müsaadelerinizle tabii.

dinozor deyimi ile *bizim zamanımızda* da para lafının geçtiği, zorlukların ima edildiği her ortamda biraderler hemen yekvücut olurlar ve sağolsunlar kimselere sezdirmeden ihtiyacı olanların nakit sıkıntılarını çözerlerdi.

abdullah beyin böyle bir sıkıntıda olup olmadığını bilmiyorum ve tabii kendisini tenzih ederim...

ancak yazısına gelen tepkilerin bir kısmından da, ima yollu olsa dahi anlaşılabilceği gibi, zamanlarımız ile zamanlarınız arasından epey zamanlar geçmiş olmasına rağmen, takdirle söylemek gerekir ki bu eski *masonik haslet* bugünkü biraderler tarafından da aynen tevarüs edilmiş.

dayanışmanın bu şeklini takdir etmemek mümkün değil...

tabii bu gibi davranışların *asaleti* yanında asıl problemin kendisine pek değinilmiyor. o da elit bir kuruluşa aza olabilmek ve orada varlığını sürdürebilmek için bunun bir bedelinin de aristokrat bir şekilde karşılanması gerekliliği.

fransız bunu bizden önce keşfetmiş: "*noblesse oblige*"...(*)

şimdi seçilmişlerin bulunduğu bir mekana siz de ruhunuzun saflığı, yüceliği, bilgeliğe olan aşkınız, öğrenme ve yontulma tutkularınız ile dahil olabilirsiniz. oldunuz da...

ve bu, bir güruh içersinden adeta cımbızla çekilip çıkartılmak ve bir cemiyete duhul edilebilmeniz operasyonu, bilindiği gibi, defalarca gidip gelmeler, soruşturma ve araştırmalar, ince eleyip sık dokumalar, hatta kılı kırk yarmalarla cereyan eden bir prosedür neticesinde mümkün olur.

tabii ancak *sizin ruh asaletinizin* bu kadar karmaşık ve girift bir mekanizma tarafından tesbit edilmiş olması dahi sizi ödenmesi zorunlu olan, kimi zaman astronomik rakamlara varan bir bedelden kurtaramaz.

ruhunuz asil fakat cüzdanınızın aynı orantıda olmaması halinde ise başkalarının cüzdansal *asaleti* durumu kurtarır.

bu durum fısıltılı bir övgüyle anılır.

bir benzetme yapmak gerekirse bana öyle geliyor ki zavallı bir bedbahtın karanlık bir gecede açılmış telefon çukuruna düşmesinden, yaralanıp berelenmesinden, hayati bir tehlike atlattığından çok, haber niteliği taşıyan olay, ne gecenin karanlığı, ne pt'nin tedbirsizliği, ne de insan hayatına zerre kadar önem verilmeyiştir...

bunların hiçbirisi değil... burada asıl önemli olan ve haber niteliğine sahip tek şey bedbahtın yetenekli doktorlar tarafından yeniden hayata döndürülmesi ve insanlık adına gösterdikleri hizmet, fedakarlık ve feragat.

toplum için de makbul olan budur...

abdullah beye hitaben yazılan yazıların bir kısmında ise yukarlardan gelen baskı ve şiddete, ayrılarak, kaçarak, istifa ederek değil el ele, omuz omuza, birlikte hareket ederek karşılık vermenin, mücadele etme zorunluluğunun altı kalınca

olarak çiziliyor. pek tabii mücadele edeceksiniz. muaffak olmamanız için de hiç bir neden göremiyorum. şu sıralarda cemiyet içi hiyerarşiye baş kaldırmak, karşı çıkmak, daha iyisini yapmak için ne gibi yöntemler uygulanıyor bilemiyorum. ancak *harici*' de sisteme ve buyurganlara karşı koymak için benim bildiğim ve aklımda kaldığı kadarı ile masum ve acılı anaların bir *galatasaray lisesi önu* eylemleri vardı.

bir zamanlar tarihin en büyük yürüyüşü olarak adlandırılacak zonguldak ankara maden işçileri yürüyüşü vardı.

zaman zaman kesk, mesk vesairelerin sokak, cadde yürüyüşleri var.

kimi zaman kalabalıkça gurupların yabancı temsilciliklerin önüne koydukları siyah celenkeler var.

sık sık kültür ve medeniyetin beşiğinden ithal edilen radyoaktif pislik, cüruf ve melanetin topraklarımızda gömülmelerine, denizlerden geçen asbest canavarlarına, çevre kirlenmesine karşı protesto eylemleri yürüten yeşil-barışçılar var.

haki urbalı toplum örgütlerimize karşılık sivil toplum örgütlerimiz var.

bu kuruluşların, örgütlerin, eylemlerin sistem ve buyurganlar nezdinde elde ettikleri kazanımlar ise tek haneli rakamlarla bile ifade edilemeyecek kadar azdır. daha da fenası, bu insan ve topluluklarına insan hak ve haysiyetini ayaklar altına alan bir mezalim de reva görülmektedir.

eğer merak saikası ile tarihe bir başka açıdan bakıp zapata'nın, che'nin, danton ve robespierre'in tarihte başlattıkları *halk ayaklanmaları* tabir edilen (burada halk yine ikinci derecede kalıyor. başta birileri mutlaka var...) devrimlerin sonuçlarında ortaya çıkan tablo şudur.

keops gibi aşağıdan yukarıya doğru, tabandan zirveye doğru yükselen bir yapıda, halk en aşağıda sağlam temelleri oluşturur. çalışır. emek sarfeder. vergi verir. köylü ile beraber, ki o bizim efendimizdir (!)..

gittikçe yükselen katmanlarda daha bir varlıklılar, daha bir zenginler, daha bir asiller, bürokratlar, efendimizi temsil edenler ve en nihayet keops'un zirvesindekiler vardır.

fransız devriminde görüldüğü gibi, ki burada türkçe devirmek fiili çok güzel bir yer tutuyor, keops halk tarafından tepetaklak edilir. tabanda olanlar en yukarıya çıkarlar. zirvede olanlar ise en aşağıya inerler. bu, sivri ucu yere çakılmış, tabanı arş-ı alada, bütün fizik kurallarına inat, bu şekilde ayakta durmaya zorlanan geometrik bir figür olur..

ne zaman ki halklar tarafından kotarıp oluşturulduğu zannedilen devrimin dalgaları ve keskin bıçaklar altında ksepetlere düşen başlarla durulmaya başlar, işte o zaman fizik kuralları yeniden işler ve bir prima ballerina gibi sivri incecik ucu üzerinde terazide durdurulmaya çalışılan piramit büyük bir gümbürtü ile tabanlarının birisini üstüne düşer.. halkı yeniden ayaklar altına alır.. gökyüzünde yine bir zirve oluşur...

zapata'lar, che'ler, danton'lar ve robespierre'ler ve hatta kırk günlük ömrü ile zavallı allende'ler bile tepetaklak ettikleri ve sivri ucunu yere diktiklerini sandıkları keops'un altında kalırlar. the end.

bizim kendi öz tarihimizde de (!) böyle kahramanlar mevcuttu. battal gazi, malakoçoğlu, kara murat vesaire gibi. sizler de yukarda anılan ikazlara rağmen yine de mutlaka bunları örnek alarak ele ele, omuz omuza harici ve ama en önemlisi dahili bedhahlara karşı bir mücadele başlatabilirsiniz cemiyetinizin içinde.

filvaki bu mücadelede **mural**'lar bir şekilde yer değiştirmiş olabilirler ama siz yine de yılmayın.

yazılardan çıkardığım bir başka anlam ise muhterem locanızın (**) bu gibi kuru sıkı bl.'rine (büyük loco levhaları..) fazlaca bir ehemmiyet takse etmediği. bu tutum da saygı ile anılması gereken bir durum. bu bağlamda muhterem locanız, genelde, giderek şövalye ruhundan, erdemlerden, ahlak ve asaletten, ustalıktan ve yapıcılıktan, hoşgörü, sevgi ve saygıdan bağlarını çözen ve bir kuruluşun, kuruluş ve yaşamını idame ettirme ruhuna aykırı umdeleri yandaşları ile beraber üyelerine dikte ettirmeye çalışan bir cuntanın, pis ve curuf dolu sularının ortasında, üzerinde bir tek palmiye ağacı barındıran dört karışık bir ada gibi yapayalnız kalakalması ne de olsa üzüntülü bir durum.

biliyorum çok konuştum. fakat son bir söz... halen gelmekte olan iletilere bakılırsa sizler abduallah beyin yakasını pek bırakacağı benzemiyorsunuz. ona karşı beyan ettiğiniz, gelecek sene planlanan gezilerde, beraber içilecek olan rakılara kadar, en halisane his ve duygularınızın arkasında biraz da kendi benlerinizin varlığını sezmemek mümkün değil.

bana sorarsanız, ki sanırım ve ümid ederim ki sormazsınız, bırakın abduallah bey, neredeyse şantaja dönüşebilecek sevgi tezahürlerinizin etkisinde kalmadan bir karar versin.

harici dediğiniz dünyanın da güzel insanlara ihtiyacı olduğunu unutmayın.

genelde bütün bunları sizlere neden yazdığımı bilemiyorum. abduallah bey olayından sonra kaç kere bir iki satır yazmak için hamle ettim. yukardakileri söyleyebilmek için...vazgeçtim... yeniden hamle ettim.. ve nihayet...

sanırım böyle bir yazı yazmaya ve bu yazıyı sizlere yollmaya benim hakkım yok. ama siz bu davranışımı yaşın getirdiği bir çeşit çenesi düşüklüğe, ihtiyarlığa ve huysuzluğa verin ve beni başışlayın. sanırım otuz seneye yakın içinde bulunduğum bir topluluk beni hayli etkilemiş. insan sezebildiği ve ayırımına varabildiği güzelliklerden vazgeçemiyor. ve dünyanın öbür ucunda olsa dahi akıncı beylerinin taraf değiştirip ahkam kesmelerine ve bir abideyi göz göre göre yıkıp tarumar etmelerine gönlü razı olamıyor bir türlü..

(*) ama diğer taraftan: “noblesse vient de vertu”

(**) bu kelime anıldığında aklıma nedense hep atlas ya da saray sinemasının bir zamanlar arka ve yan taraflarını süsleyen, içlerinde ancak parter parasının bir kaç mislini verebilecek üç beş kişinin, rahat koltuklarında oturup filmi izledikleri mekanlar geliyor. operalarda ise ellerde dürbün....

aksiyon dergisi röportajı**Masonluk bir anlamda safsatadır**

YASİN YAĞCI

Türkiye'de şu an on beş bin kadar mason bulunuyor, bunlar içinde çıkar için mason olanlar tabii ki var. Ankara'nın ortasına kadar uzamıştır. Adamin bir çıkarı var, paraya ihtiyacı vardır veya bir yerlere gelmek istiyordur. Araştırır karşısına masonluk çıkar veya falanca oda çıkar. Bunlardan bir tanesini seçen köşeyi döner Masonluğa girdiğiniz vakit size birtakım şeyler öğretirler. Birisi size elini uzattığı zaman şöyle yapar, kolunu şöyle tutar siz de şöyle yapın denilir. Bu tabii eskide kaldı gibi. Genelde büyük bir kısmı rozet taşır, oradan tanınırlar. Eğer öyle bir rozet görürseniz bilin ki o masondur

Gizlilik, ketumiyet, sır ve gizem masonlukla anılır çoğunlukla. Şüphesiz ona gizem katan, onu ketum bir hale sokan faaliyetlerin kapalı kapılar ardından oluşu kadar perde gerisinin görünmeyişi ve görünmüyor gibi gözükten dengeleri etkileme gücüne sahip olmasındandır. Belki de masonluk hakkında her yazılan ve anlatılanın dikkatleri cezbetmesi de böylesi bir denge gücüne sahip olması ve gizemli oluşuna bağlı...

Masonluğun toplumumuzda etkilerini göstermesi 19. yüzyılın ortalarına rastlıyor. Osmanlı İmparatorluğunun şatafatlı ve cihan imparatorluğu olduğu dönemler. Koca imparatorluk tarih sahnesinden silinirken, yıllar boyu ve hala insanlar birbirlerine "acaba" sorusunu sormadan edemiyorlar. Üstelik Batılılaşma hamlesinin ilk adımlarından birisi olan Tanzimat Fermanı mimarının mason olması ve İttihat Terakki'nin kuruluşunda masonların önemli işlevlerinin olduğu gerçeği "acaba"yı biraz önyargı olmaktan da çıkarmıyor değil.

Cumhuriyetin kuruluşunda da etkilerinin olduğu hep tartışıldı. Bu tartışma ortamında Atatürk 1935 yılında mason cemiyetlerini kapatırken masonlar geçerli bir sebep buldular; "Kendi ideallerimiz zaten hükümetin programında var" Uyku dönemi olarak adlandırılan bu yıllardan sonra günümüze gelindi. Cemaat üzerindeki sır perdesi tantanalı basın toplantıları yapmalarına, Aya İrini'yi mason mabedine benzer şekilde döşeyip sergi açmalarına rağmen hala aralanmamış durumda. Uzun sözün kısası masonluk bir sır perdesi, sorular cevapsız kaldığı müddetçe eleştirilerin olması ve dikkatlerin bu noktalara odaklanması da doğal olacak.

İşte Aykut Yazgan da böylesi endişelerden dolayı masonluktan ayrılmış birisi. Hem de 30. dereceden. Yani üç derece sonra Üstad-ı Azam olacakken. Duvarcı Ustaları ismini verdiği kitabında bu eleştirileri detaylı bir şekilde ortaya koyuyor. Onun eleştirilerini önemli kılan masonlukta son dereceye gelmiş birisi olmasından ziyade bu eleştirilerini cemaat içindeyken yapmış olmasından kaynaklanıyor. Şu anda emeklilik günlerini yaşayan Yazgan ile masonluk üzerine konuştuk.

- Ne zaman ve nasıl mason olmaya karar verdiniz?

Mason olmaya ben karar vermedim. Bizim aileden gelen bir gelenek gibidir. Babam masondu. Tabii onun önerisiyle ben de masonluğa intisap ettim. Zaten

masonluğa giren insanların genelde büyük bir çoğunluğu kendileri talep etmezler. Onların bir öncüleri vardır. Teklif ederler...

- Her mason baba çocuğunu mason yapar mı?

Hayır bu gelenekselleşmiş halde değil. Ailede mason olup da aileden korkunç tepkiler alan vardır. Masonluk o kadar karmaşık ki.

- Ailenizde babanızdan başka mason olan var mı?

Sanmıyorum, yok herhalde..

- Peki neden ayrılmaya karar verdiniz?

Bu sorunun cevabını vermek için çok dolaşmak lazım. Masonluğu anlatmak, onu bilmek lazım. İnsanlar niçin bir cemaatten ayrılırlar? Birtakım menfaatler için cemaatlere intisap eder, birtakım menfaatler için ayrılırlar. Başka niye ayrılır? Menfaatler birbirleriyle çatışır, cemiyet üyelerine kızar, gidişata kızar, işine gelmez ayrılır. Fakat eğer bir mefkureye insan hakikaten bağlanmışsa, hakikaten bunun güzel bir yol olduğuna inanmışsa gidişatın kötülüğünü gördüğü zaman bu da bir ayrılma nedeni olabiliyor.

Masonluk bir anlamda safsatadır

- Nedir masonluk?

Bütün öteki inanışlar gibi bir yaşam tarzıdır. Yalnız burada inanç çok parantez içine alınmıştır. Bunun hiç bir bilimsel açıklaması yoktur. Masonluk insana bir formasyon verir. Siz birşeyler almak istersiniz ama size bir şey vermez. - Bir inancı yoksa nedir o zaman? Bir din mi, tarikat mı, yoksa sade bir dernek mi? Ne bir din, ne bir bir tarikat ne de bir inanıştır. Sadece bir yöntemdir. Bütün dinler veya inanışlar işte şunu şunu yap iyiliğe ersin derler, masonlukta böyle bir şey yok. Bir reçetesi yok. Masonluk bir hayat tarzıdır. Belki safsatadır, böyle de kabul edilebilir. 1700'lerde ortaya çıkmış bir kuruluştur. Felsefesini birtakım eski törelerden filan almıştır ama nitecede bir yoldur ve tatbik edilmesi gereken birtakım hususlar vardır. İnsanın bir defa herşeyden önce faziletli olması lazım. Sevgiye önem vermesi lazım. Önem vermekten öte onu tatbik etmesi gerekir. Dinlerde de böyle değil mi?

- Dinlerden bahsettiniz, ibadetlerini yerine getiren ve aynı zamanda mason olan kimse gördünüz mü?

Tabii beş vakit namazını kılan masonlar vardır. En koyu Yahudiler vardır, cuma günü orucunu tutan Hıristiyanlar vardır.

- Peki kimler mason olabiliyor?

Herkes. Hiç bir şartı yok. Yalnız tabii gidilen mekanlarda birtakım tatbikatlar yapılıyor.

- Ne gibi tatbikatlar?

Toplantılar yapılır buralarda, birtakım ritüeller yapılır. Ondan sonra günlük konuşmalara geçilir, bu konuşmalar çok muhtevalı olabiliyor. Siyasi olaylara kadar toplumu ilgilendiren her olay konuşulur.

- Toplantılar sohbet niteliğinde mi yoksa bir vaaz niteliğinde mi yapılır?

Hayır sohbet değil. Genelde masonlukta iki üç tip konuşma vardır. Ya konferans şeklindedir, yahut bir panel şeklindedir...

- Ritüeller birer ibadet midir?

Hayır onlar sizin anladığınız manada ritüel değildir. Namaz bir ritüeldir. Eğer teravih namazı kılıyorsanız bunun bir sırası vardır. Bu sırayı siz bozamazsınız. Bu ritüeldir ama bütün bunların toplamı tanrı karşısında sizin ibadetinizdir.

Masonlukta ibadet yok. Toplantı salonuna girildiği andan itibaren nasıl davranılması gerektiği yazılıdır, öyle davranmak zorundasınız.

- Masonlukta her şey niçin bu kadar gizli?

O kadar gizli değil. Şu anda mason toplantılarına girilebiliyor.

- Ama o kadar açık olmadığını siz de takdir edersiniz her halde?

Bu şekilde yaklaşım beni zaman zaman tedirgin ediyor. Gizlilik masonluğa has bir şey değil. Şimdi ben tak diye Nakşibendi tarikatına elimi kolumu sallayıp girebilir miyim? Gizli olan şu, biz toplanıyoruz sen bizi rahat bırak. Bizden başkası gelmesin. Niye? Bizim bir alışkanlığımız var, sen bizi rahatsız edeceksin; çünkü gözümüz devamlı sende olacaktır.

Çıkar için mason olanlar var

- Masonların birbirlerini kayırmaları doğru mu?

O zaten ayyuka çıkmış bir şey. Birtakım yolsuzluk ve başka çıkar ilişkileri muhakkak var ve bilinen şeyler. Ama bunları masonlar yaptı diye daha büyük yolsuzluk olmuyor. Çünkü bunu Rotaryenler de yapıyor, Budistler de yapıyor, hatta Dalay Lama bile yapıyor.

- Peki belli menfaatler için mason olanlar yok mu?

Menfaat sağlamak için din değiştirenler olduğu gibi tabii ki mason olanlar da vardır.

- Türkiye'de ne kadar mason vardır?

Herhalde bir on-onbeşbin kişi vardır.

- Masonluğun sizce siyasi dengeleri etkileme gücü var mı?

Bilmiyorum, hiç bilmiyorum?

- Siyaseti belirlemede etkisiz mi yani?

Zaman zaman sorulur bu sorular. Dengeleri etkiler mi diye. Herhalde etkiliyordur...

- Masonlukta bir dereceleme var dediniz, bunun gayesi nedir?

İnsanlara tekamül etme oranlarında yine insanlar tarafından o insanlara verilen ödül gibi bir şey. Bunların hepsi eski inançlardan geliyor.

- Çeşitli derecelerdeki insanların birbirleriyle iletişimleri var mıdır?

Tabii vardır ama bir çırak bir ustanın toplantısına katılamaz. Yani derecelerin toplantıları ayrı ayrı yapılır.

- Dereceleme belirli bir zaman ölçüsünde mi yoksa çalışma neticesinde mi oluyor?

Belli bir zaman neticesinde oluyor. Derece geçilirken bir önceki derece hakkında neler biliyorsun diye bir yazı istenir ki buna travay denilir.

- Siz bu travayın siparişe başkalarına yazdırıldığını söylüyorsunuz...

Şimdi oralara girdiğimiz vakit oralar biraz karanlık noktalar.

- O halde aydınlatalım biraz...

Neden ayrıldınız diye sordunuz işte bunların hepsi ayrılık sebebi. Ama şunun altını çizmek istiyoruz, bütün bu yanlışlıklar, soysuzluklar, hayasızlıklar, ahlaksızlıklar hiç bir zaman sırf masonluğa özgü olan şeyler değildir. Bizatihi

masonluğu ilgilendiren olaylar değildir. Bunlar hepimizde var. Ben burada yalnız masonluğu tınlattım. Siz isterseniz toplumunuzu anlatın, belki orada da bulacaksınız. Eğer ben ticaret odasında olsaydım orayı yazardım.

- Ne tür ahlaksızlıklar yapılıyor mesela?

Adam derece atlayacak, bu atlamada yazması gereken bir yazı var buna travay denir. Ama adam travayı bile başkasına yazdırıyor. Bu adam ne kadar ahlaklı olabilir ki?

- Siparişle mi yazıyor?

Tabii. Ben yazdım siparişle.

- Siz ne karşılığında yazdınız veya ne karşılığında yazdırılıyor?

Ben bir şey karşılığında yazmadım. Öyle ahım-şahım şeyler karşılığında da yazılmıyor, rica ile yazılıyor. - Yazıların başkalarına yazdırıldığı biliniyor mu? Biliniyordur. O yazı biraz da formaliteden ibarettir. Olmaması lazım. Maksat yazı yazılmış olsun. Bence hiç de okunmuyor. Tıpkı okullarda çocukların yazılılarda anlattıkları futbol maçları gibi...

- Siz kitabınızda masonluğun ilk dönemlerinde sırf mason toplantıları kendi meyhanelerinde yapılsın diye Avrupa'da insanların parayla üstad-ı azam olduklarını söylüyorsunuz. Meyhanecilerin yerini bugün kimler almış durumda? Kimse almadı yerini. 1800'lerde Fransa'da masonluk gündemde. Herkes meyhanesinde bir mason locası açıyor tabii çıkarı için.

- Bugün çıkarları için mason olanlar var mı? Mesela siyasette veya ticarete üst makamlara gelmek için mason olanlar yok mu?

Tabii ki var. Olmaz olur mu? Ankara'nın ortasına kadar uzamıştır. Adamın bir çıkarı var, paraya ihtiyacı vardır veya bir yerlere gelmek istiyordur. Araştırır karşısına masonluk çıkar veya falanca oda çıkar. Bunlardan bir tanesini seçer ve köşeyi döner. Şimdi bunlardan masonluğu mu seçmiştir o zaman masonluğu alet etmiştir. Bu tür insanlarla Türkiye kaynıyor.

- Bir inanış vardır; belli yerlere ait olmak ilerlemeniz için yeterlidir. Mülkiyeli olmak veya mason olmak gibi. Mason olanın sırtı yere gelmez mi gerçekten?

Vallahi benim sırtımı görüyorsunuz. 50 yaşındayım, şu anda emekliyim ve yirmi sekiz sene de masonluk yaptım. - O zaman sizi tenzih edelim. Siz oyunu kurallarına göre oynadınız diyelim. Ama kuralları kendilerine göre düzenleyip sırtı yere gelmeyenler yok mu?

Muhakkak vardır sırf kendi dümenini çevirmek için, sırf ticari kazanç sağlamak için, sırf siyasette belli yerlere gelebilmek için mason olanlar var ve sırtları da yere gelmemiştir.

- Masonlar birbirlerine çok yardım ederler mi?

Vallahi her yerde olduğu gibi birbirlerine yardım ederler masonlar da. Bugün Türkiye'de ne kadar Musevi yaşıyor? Birine bir şey oldu mu hemen yardımına koşarlar.

- Localar nasıl oluşuyor?

On-onbeş kişi bir araya gelip locayı oluştururlar.

- Türkiye'deki loca sayısını biliyor musunuz?

Hayır. Çünkü iki tane büyük mason locası var. Mason cemiyeti kurulurken ondan daha büyük bir mason cemiyetinin ona patent vermesi lazım. Nur-u Ziya Sokağındaki masonlar İngiltere masonları patenti ile çalışan bir kuruluştur, Tepebaşı'ndakiler ise Fransa masonlarından aldıkları patent ile çalışırlar.

- Siz kitabınızda sık sık masonların ortaya çıkmamalarını da eleştiriyorsunuz? Masonlar neden ortaya çıkıp açık açık masonuz demiyorlar?

Çok komik bir olay. Bunu ilk yazımda söyledim. Birinci nazırlık yapmış birine "Siz mason musunuz?" diye sorduklarında o da "Kardeşlerim beni öyle tanı" diyor. Çok komik dediğim gibi. Bir sırrı muhafaza etmek korkunç bir haz verir insana. Bu sır benim için müthiş bir hazdır. Ama zamanla belki bir kuyuya haykırıyorum. O zaman da kulaklarda ortaya çıkıyor.

- Bir mason başka bir masonu nasıl tanı? Özel işaretleri var mıdır?

Masonluğa girdiğiniz vakit yani kabul edildikten sonra size birtakım şeyler öğretirler. Birisi size elini uzattığı zaman şöyle yapar, kolunu şöyle tutar siz de şöyle yapın denilir. Bu tabii eskide kaldı gibi. Genelde büyük bir kısmı rozet taşır, oradan tanırırlar. Eğer öyle bir rozet görürseniz bilin ki o masondur.

Masonluk Selanik'te başladı

- Masonluğun kendine özgü özgün bir tarihi var mı?

Tabii var hatta bunun içinde Türk masonluğunun bile kendine özgü bir tarihi var. Türk masonluğu Selanik'te başlıyor. Orada birtakım İtalyan locaları var. Bu localarla ilk önce İttihat ve Terakkiciler ilişki kuruyor. - Hatta İttihat ve Terakki'yi bizzat masonların kurduğunu da anlatılıyor...

Evet anlatılıyor. Ama ben bundan rahatsızım. Bunu birtakım yazarlarımız da yapıyor. İttihat Terakki'nin içinde muhakkak mason olanlar vardı belki de çoğunlukta idi. Benim özel tarih olarak anlatmak istediğim şu; o bize ait bir tarih.

- Peki Türk masonluğu ne kadar özerk?

Şimdi tabii sizin bir mason cemiyeti kurmanız için dışarıdan patent almak zorunda olursunuz masonluğun size ait bir özerklik kazanmasını ortadan kaldırır. Bizim bir kaç arkadaşla savunduğumuz da buydu. Çünkü masonluk bir düşünce biçimidir, biz bunu doğudan veya batıdan kopartıp kendi malımız haline getirmeliyiz. Gaye buydu maalesef muvaffak olmadık.

- Türkiye'deki masonik faaliyetler belirli bir patent neticesinde yapılabildiğine göre dışarıda neler planlanmışsa bizim masonlar da bunu tatbik ediyorlar o halde...

Sizin söylediğinizi ben anlıyorum. Ama öyle değil. Masonluğun ritüelleri için yazılı şeyler var. Onlara uymakla mükellefsiniz. Şimdi patent şu; yetkisi olan bir büyük mason kuruluşunun diğer mason kuruluşlarına vermiş olduğu icazettir.

- Ama bir lobi faaliyeti yürütür bu localar değil mi?

Tabii yürütür. Her yerde vardır. Her mason kuruluşu bir yerden patent alır...

- Bir de masonlukta dereceler vardır. Her yeni derece hiyerarşik bir kalkan görevi görür diyebilir miyiz? Şimdi birtakım sorulara yanıt vermek o kadar zor ki. Kendimi aptal gibi hissediyorum birtakım şeylere yanıt verememekten dolayı.

Endişelerimden dolayı. Birtakım insani olmayan mezihyetler, ahlaksızlıklar her yerde var. Satılmaması gereken şeyler parayla satılıp alınabilir. Ahlaki değerler değiş-tokuş edilebilir. Sanki bir meta imiş gibi. Bu bizde de olabilir. Bizim Cemal

Kıpçak diye bir üstadımız vardı. Derdi ki; "Bir eleme sistemidir, her yeni derece insanı biraz daha olgunlaştırır, nihayet insan-ı kamile erersin." Otuz üçüncü dereceye birtakım eşekler gelebilirse kimin suçu bu!

- Yani kastettiğiniz tarzda insanlar yüksek derecelerde var öyle mi?

Var ama önüne geçemezsiniz ki. Siz geçebilir misiniz? Belki böyle insanları cemaaten atarım diyebilirsiniz. Peki onları atmakla görevli olan kişi de yorganın altındaysa ne olacak?

İyi yolda değiller

- İlişkiler bu düzeye varmış durumda mı?

Aaa, belki. Yani bilemiyorum, cevap veremem ona. Ama iyi bir yolda değiller. Bu anlamda biz yeni bir şeyler önerdik.

- Neler önerdiniz?

Madem ki bir düşünce tarzıdır. O zaman her kültür kendi oturduğu topraklara uygun kültürlere sırtını dayayarak düşünce üretir. Yani Anadolu'daki insanlar, kendi kültürlerine dayanarak ayakta durabilirler, dışarıdan ödünç alınmış herhangi bir düşünce, herhangi sistem hiç bir zaman yararlı olmaz. Nitekim olmuyor da. Nihayetinde bizim söylediğimiz Anadolu merkezli bir masonluk kurmaktı. O zaman hiç kimseden yani Fransız'ından veya İngiliz'inden patent almazsın, sen patent verirsin.

- Nasıl karşıladılar?

Bundan yedi sekiz sene önce üstada söyledik. Mırın-kırın tabii. Ciddi olarak bir konuşma planı yaptık. İki sene kadar Anadolu medeniyetini taa Orta Asya'dan alarak konuştuk. Bu yukarıdakilerin de hoşuna gitti. Ama bir sonuç alamıyorsunuz.

- Madem beğenildi neden sonuçsuz kaldı o halde?

Bilemiyorum. İnsanların birtakım korkuları var. Bunların en büyüğü de yenilik. Onun için eskiye bağlı kalmak onlar için daha iyi. Masonluğun referans kaynakları tamamen Batı. Dolayısıyla masonluk bizden hiç bir şey taşıyor. Masonluğun referansları arasında ne Anadolu, ne İslamiyet, ne bu topraklar üzerinde yaşamış herhangi bir uygarlık var. Kanaryaseverler Derneği gibi ama öyle olmaması lazım. E-mail: yasin2003@hotmail.com

1 yasin yağıcı bizim evde yapılan röportajına ve resim çekimlerine başlamadan önce kendisine bir ricada bulundum ve papa'nın meşhur new york seyahati anekdotunu anlattım. orada papa'yı karşılayan gazetecilerden birisi öne atılarak "ekselansları new york genelevleri hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye damdan düşer gibi bir soru sormuş. papa hayretler içersinde "new york'ta genelev mi var". ertesi günkü gazete manşeti sekiz sütun: "papa gelir gelmez sordu; new york'ta genel ev var mı?"

bu anekdotu anlatmama rağmen röportaj yukardaki gibi okura arz edildi.

Alper kılıç'la yazışma

08, 2002 11:42 AM

Aykut Bey,

Daha önce Ayna Yayınevi ile görüşüp sizin e-mail adresinizi rica etmişim. Anladığım kadarıyla onlarda sizinle haberleşip bana "aykut@turk.net" adresini iletiler. Ancak beni aradıklarında yerimde olmadığım için telefonuma mesaj bırakmışlar, dolayısıyla bu adresin doğrulduğundan tam emin olamadım.

Eğer benim mesajım elinize geçerse ve bana e-mail adresinizin doğru olduğunu teyit ederseniz çok sevdim. Buna mutakip size "Duvarcı Ustaları" adlı kitabınızla alakalı bir takım sorular ve yorumlar göndermek istiyorum. Sizde uygun gördüğünüz takdirde bana kendi yorumlarınız ile yardımcı olabilirsiniz çok memnun olurum.

Saygılarımla,

Alper T. Kılıç
Citibank N.A.-İstanbul
Ph : (90) (212) 288 7744
Fax: 272 8877

*sevgili alper,
mesajınızı aldım. elektronik posta adresim doğru.
sorularınızı merakla bekliyorum.
sevgilerimle
aykut*

July 08, 2002 10:17 PM:

Aykut Bey,

Tekrar merhabalar. İlk etapda sizinle niçin irtibata geçmek istediğim ve bu konuda Ayna Yayınevi'ndeki arkadaşları ısrarla aramam konusunda bilgi vermemin doğru olacağı kanaatindeyim.

Bundan yaklaşık iki ay kadar önce ve bana oldukça enteresan gelen tesadüfi olaylar zinciri sonucu "mason" olmaya istediğim olup olmayacağı konusunda bir soru ile karşılaştım. Gerci ben "mason olmaya" diyorum ama hem bu ifademde hem de bu not içinde değineceğim diğer bir takım deyim ve terminoloji kullanımlarımda yapacağım muhtemel hatalardan dolayı da beni mazur görmeyi rica ediyorum. Zira, bu iki ay süresince

masonlugun ne oldugunu kendi yaptigim arastirmaya gore anlamaya calisirken soyle bir takim ifadelerle de karsilastim "hic bir zaman mason olunmaz, ancak mason olunmaya calisilir". Evet, o ana kadar masonluk konusunda kulaktan dolma bir takim bilgiler disinda ciddi bir bilgi birikimine sahip olmadigim icin boyle bir soru karsisinda kendi icimdeki egilimimim dahi ne oldugunu kestirememistim. Bunun sonucu olarak da bana bu soruyu soran kisilerden cevap icin bir sure isteyip yukarida da belirttigim gibi kendi arastirmami yapmaya karar verdim. Bu arastirma cercevesinde oncelikle teknolojinin nimetlerinden yararlanip internet uzereinden masonlukla ilgili yerli ve yabanci bircok cok yazi, makale, soyleyisi vs. okudum, yerli ve yabanci mason localarin sitelerini girip masonluk hakkında kendi yaptiklari degerlendirmelerden bilgi edinmeye calistim. Ayrica "duvarcı ustaları" dahil olmak uzere bu konuyla ilgili birkac kitap okudum. Bunlara ilave olarakda etrafimda tanidigim masonlardan cesitli bilgiler almaya calistim.

Sonuc olarak acikca belirtmeliyim ki tum bu surec boyunca beni en cok etkileyen ve deyim yerindeyse bircok konuda "hislerime tercuman" olan hususlar sizin kitabinizda karsima cikti. Boyle olmakla beraber kitabinizi okuduktan sonra cevap bulduguma inandigim bircok noktaya ilaveten de kafamda yeni sorular olustu. Simdi musade ederseniz bu sorulari sizinle paylasmak istiyorum. Yalniz sunu da belirtmek isterim ki hem kitabinizi okuyali uzereinden bir sure gecmesi hemde bu sorulari tamda kafamda olusturdugum gibi yaziyi dokemememden dolayi bunlari size belirli bir duzen ve kronolojik sira dahilinde soramayacagim. Yapmaya calistigim tek sey benim icin onemli olan dusuncelerimi fazla dallanip budaklandirmadan butun aciklagi ile size iletme oldu. Yardimlariniz icin size simdiden cok tesekkur ederim.

1. Kitabinizin 82. sayfasinda "kulturlere giris" bolumunde yapilan degerlendirmeleri can alici nitelikde buluyorum. Bu bolum ilgili benim kendi degerlendirmem masonluk meslegi ("meslek" dogru tabiridir emin degilim ama gene daha once okudugum yazilardan bir tanesinde bu ifade kullanilmisti, ben hala dogru tabirin meslekmi, dernekmi kurummu oldugu konusunda emin degilim) icinde sizler (yani aykut yazgan, erol yazgan, tankut dogdu , sezer ertuna) gibi dusunen ve hissedeni kisiler bulunmakla beraber cogunlugun bu dusunce tarsi ile hem fikir olmadigi veya hem fikir olsalar dahi bu noktada masonluk bunyesinde aktif faaliyetlerinin olmadigi noktasinda. Bu degerlendirmeme katiliyormusunuz? Sizce bu yazinin yazildigi 1991/1992 tarihinden sonra gecen 10 yillik surede Turkiye'de masonluk ve masonlar, kitabinizin 91. sayfasinin son paragrafında belirttiginiz noktalara ne kadar yaklasmis veya uzaklasmislardir?
2. Kitabinizin "bodrum mayis 1993" bolumunun 80. Sayfasinin "temenni" bolumunde masonlugun manevi ozellikleri ilgili yaptiginiz bir takim

değerlendirmeler var. Bu ve benzeri değerlendirmelere bir çok başka incelemede de rastladım. Çok fazla detaya girmek istememekle beraber, kendi iç çekismelerinden dolayı (benim bildiğim kadariyle) dünyada ve Türkiye'de iki ayrı kola bölünen, ABD'de zencilerin beyaz localarına katılmamaları sonucu kendi ayrı localarını kurmalarıyla sonuçlanan, birçok yerde kadınların hala mason localarına alınmalarını destekleyen bir fikir olusunun gerçekten "tüm erdemlerin, tüm bilimlerin, tüm güzelliklerin ve sevgilerin toplamından oluşan malzeme" olduğuna can-ı gönülden inanıyorsunuzuz?

3. Kitabınızın 180. Sayfasındaki "günlük'ten öylesine" bölümünde masonluğun tarihesine yönelik bir takım değerlendirmeler yapıyorsunuz.

Bunlarla birebir alakalı olmamakla beraber masonluğun ritüellerine yönelik okuduğum bir takım yazılar beni "Bektasılık" torenlerine kadar götürdü. Benim görebildiğim kadariyle buralarda bahsedilen toren tasvirleri ile masonluğa giriş toreni arasında çok ciddi benzerlikler var (hatta felsefeleri itibarıyla de oldukça benzer noktaları olduğunu düşünüyorum). Bu benzerliği neye bağlıyorsunuzuz?

4. Kitabınızın genelinde ve özellikle de 241. sayfasındaki "evrenin ulu mimarına gönderilen iki adet dilekceden herhangi bir yanıt alınmadığı için işbu yazı bu kere ulu binanın yüksek katındakilere gönderilmisti" adlı bölümünde "ulu binanın yüksek katındakilere" çok ciddi elistirilerde bulunuyorsunuz (okurken ben bile bunaldım acıkcası). Benim tam olarak anlayamadığım, yıllar boyu bu elistirilere devam etmenize rağmen nasıl olduda hala derecelerinizi yükseltmeye devam ettiniz? Bu süre zarfında siz kendiniz meslekten (veya dernekten) kopmayı hiç düşünmedinizmi?

Aslına bakarsanız daha sormak ve tartışmak istediğim çok konu var ama saat geçede oldukça ilerlediği ve ben yapacağım ilaveler için bu notu size daha fazla geciktirmeden iletmek istediğim için yazıma burada son veriyorum.

Umarım yukarıda değindiğim noktalar sizin için çok fazla "ic bayiltici" gelmez. Sizde uygun görürseniz bu soruların cevabını tartışmak ve kendimi tanıtmak için sizinle tanışmak beni çok memnun eder. Aksi takdirde elektronik posta ile vereceğiniz karşılık da benim için elbette yeterli olacaktır.

İlginize ve vaktinize tekrar teşekkür eder, saygılar sunarım.

Alper T. Kilic
Citibank N.A.-İstanbul
Ph : (90) (212) 288 7744
Fax: 272 8877

sevgili alper,
 sizin tabirinizle mason olmaya “calismaya baslamaniz” cidden sevindirici bir olay. umit ederim ki bu yolda yaptiginiz arastirmalar size yardimci olsun ve bunun da otesinde gerek “masonluga kabulunuzde” ve gerekse “masonluk hayatinizda”, bu arastirmalarin, cabalarin ve ince eleyip sik dokumalarinizin sizi yaniltmadigini ve iyi bir secim yapmis oldugunuzu gormeniz.
 bu cabanizin icinde duvarci ustalari gibi cala kalem yazilmis ve benim gozumde pek buyuk bir degeri olmayan bir kitaba da hakki olmayan degeri vermis olmaniza tesekkur ederim.
 yazinizin akisi icinde sorular veya soru gibi duran unlemlere cevap vermeye gayret edeyim.

1. burada herseyden once parantez icersine aldiginiz “meslek” tabiri dogrudur. mason -luk- bir cemiyet ya da bir dernek degildir. fransizcanin tam olarak karsiladigi gibi bir “metier” dir, bir “meslek... ancak mason –lar- bir araya gelip bu meslegi icra etmek icin bir dernek kurarlari ve bu “meslegi” icra etmeye caba gosterirler. zaten yazinizin baslangicinda da buna deginmissiniz:
 “mason olunmaya azami gayret gosterilir. ve rituelde bir yerde –kardesim siz mason musuz ?- sorusuna da –kardeslerim beni oyle tanir- seklinde bir yanit verilir.”

kitabın 82. sayfasina rastlayan benim ve uc beyefendinin katkileri ile olusan “medeniyete giris” adli yazinin icerigi aradan on sene gecmis olmasina ragmen (yazida bana yardimci olan beyefendilerin degerli katkileri ile) orada vaz edilmiş olan degerleri, ikazlari, ithamlari, tavsiyeleri ve belki de dunya gidisatini halen korumaktadirlar. masonlar “bir” toplumdaki cikan ya da kendi degimleriyle rafine olmus olan “bir” topluluktur. bu toplumdaki masonlar cikabildigine gore, mimarlar odasi cemiyeti, atli spor kulubu, islam kultur vakfi ve hatta turkiye buyuk millet meclisi bile cikabilmistir. onun icin aradan gecen bu on senenin masonlarin ve toplumu olusturan diger aktif cemiyet, vakif veya orgutler uzerinde bir degisiklik yapip yapmadigini sizinle beraber musahade etmek durumundayiz. ama eger bence eger yapsaydi bugun icinde bulundugumuz kaotik durumla karsi karsiya kalmazdik.

uzun soluklu anlatmaya calistigim su ki: masonluk ve masonlari bu baglamda birbirlerinden kesin cizgilerle ayirmaya gerek vardir. dukkaninin on tarafinda meyva ve sebze tablalarinla dolu olan bir manav, isi ciragina birakip dukkanin arka tarafinda los bir odada hempalarinla birlikte butun gun iskambil oynarsa bu anlamda bu manava “manavlik” yaptigi soylenecegi, manavlikla manavin ayri ayri seyler oldugu gun gibi asikardir.

“medeniyete giris” yazisinda sunulan hic bir sey ne o zaman, ne bu zaman, ne masonlar, ne turk toplumu ne de dunya tarafindan dikkate alinmamistir. eger olaya boyle bakarsak o zaman masonlari “ azicik suclu” gorebiliriz. sanirim kimin nereye ne kadar yaklasip uzaklastigini anlatabilimsimdir.

2. maddenin hemen son sorusu olan “ABD’de zencilerin beyaz localarına katilamamaları sonucu kendi ayrı localarını kurmalarıyla sonuçlanan, birçok yerde kadınların hala mason localarına alınmamlarını destekleyen bir fikir olusunun” saptamanız... “medeniyete giriş” te (kadınlarla ilgili son paragraf..) ve diğer yazılarda bu konulara sanırım yeteri kadar değindim. kitabın bir bütün olması ve “tüm erdemlerin, tüm bilimlerin, tüm güzelliklerin ve sevgilerin toplamından oluşan malzeme” cumlesinde yeniden yeniye diskriminasyonun her turune bir kere daha değinmemiş olmam ancak kotu bir tekrardan kaçmak için olmuştur. bunun dışında “bodrum 1993” yazısı, analogi, tesbit ve temenni altbaşlıklarından oluşan koyu ve belkide benim kotu anlatımim itibari ile anlaşılamayan bir benzetmeler, analogiler kumesinden oluşuyor. burada ancak bir evin içinden ve dışından bakış açıları bir şekilde, yukarıda da değindiğim gibi benzetmeler ve simgelere göndermelerle anlatılmak istenmiştir. bu meyanda size göre eksik kalmış bir şey varsa affola !.

3. bektasilerle masonlar arasındaki bir benzerliği “günlükten öylesine” yazısında tesbit etmişsiniz. yazı her ne kadar bir başka haleti ruhiye ile yazılmış olsa da yine de bu tesbitiniz çok yerinde. masonlar yalnız bektasilerle benzemezler. masonlar yapı ustalarına, konstrüktörlere, hamburger zimmerleute`lere, rose croix`lara, tamplier sovalyelerine, juhanna ruhban sınıfına, durzilere, assasinlere ve burada sayamayacağım kadar daha bir çok meslek, tarikat ve topluluklara benzerler. masonluk bir halitadır, bir karışım. bunu neye bağladığımı, ilerde yapacağımızı umit ettiğim bir sohbetle konuşabileceğimizi sanıyorum.

4. sanırım sekiz sene önce mason derneğinden istifa etmeden önce masonluk mesleğini yirmisekiz sene sürdürmeye cabaladım. adam gibi bir mason olabilmek için. olamadım. o konu ayrı bir konu. ama onca sene inandığım, daha doğrusu gönülden iman ettiğim masonluk mefkuresini etrafıma yayabilmek ve anlatabilmek için çirpindim durdum.

bu arada her seferinde otomatige bağlanmış pelur kagıtları gittiler geldiler ve beni bana sormadan yalnızca cemiyetsel hiyerarsik bir odevi yerine getirircesine mekanik olarak aykut yazgan`i bir ust dereceye koydular... ki bu benim umurumda bile olmadı. zira... bunun da hikayesini o malum sohbete birakiyorum. sekiz sene önce istifa etmeden (veya on, hatırlayamıyorum) en son iki haftaya kadar bir ayrılma fikrim yoktu. fakat, tabiri yerindeyse, bıçak kemiğe dayandığı anda her şey bitti. sanırım (sanırım değil çok eminim) bundan mason derneği de son derece memnun kaldı.

bunların dışında daha bir çok cevaplanması gereken sorunun olduğunu tahmin ediyorum. ve sorular da hiç te sizin dediginiz gibi “ic bayilici” değildi. bu konularda, yukarıda da değindiğim gibi, sizinle yüzyüze sohbet etmek benim için bir zevk olacaktır. ancak benim tembelliği meslek edinmiş bir emekli olmam, sizinse adresinizden de anladığım kadari ile oldukça yoğun bir iste çalışıyor

*olmanız böyle bir buluşmada mekan ve zamanı sizin tesbit etmeniz daha uygun
olacağı düşüncesindeyim.
sevgilerimle
aykut*

*1.geylani sitesi
b blok 12
80630 etiler
0212 351 68 04*

Bir yazışma

Selam Aykut abim,

Dün akşam Erol abiyle seni andık.

Senin 10-15 dk.lık bir "hikaye" n varmış.

Yanış hatırlamıyorsam, tanışma, sevgi, birliktelik üzerine....

Erol abi sağı, solu karıştırmış, ama bulamamış...

Önümüzdeki toplantı beyaz var, nikah kutlaması yapacağız....

Hani gelsen de sen dile getirsen ne güzel olur...

Sevgiler, saygılar

Tanju

26 şubat 2009

sevgili tanju,
 bu herhalde gereğinden uzun bir cevap olacak.
 teklifine çok teşekkür ederim.
 ama gelmem mümkün değil.

guareschi'nin "don camillo'nun küçük dünyası" isimli kitabında po ovasında unutulmuş bir köyde sağcı katoliklere karşı komünistler kazanır. başlarında (çehre, bıyık itibarı ile biraz da stalin yoldaşa benzer)pepone, belediye başkanı olur. ne var ki pepone ve şürekası belediyeyi yönetmek için gereken bütün kültürel ve eğitimsel araçlardan yoksundurlar. ancak bir iki tanesi biraz birşeyler okuyup yazabilmektedir. bu eksikliklerinin giderilmesi için düşündükleri çare köyün, artık emekli olmuş, yalnız bir evde yaşayan öğretmeni dul bayan cristina'ya baş vurup, geceleri el ayak çekildikten sonra bir kaç gün, okulda haylazlıkla öğrenemediklerini, burada telafi etmek.. bir gece toplanıp bayan cristina'yı ziyaret ederler. elinde idare lambası ile kapıyı açan minik kadın karşısında bir sürü koca koca adamlar görürür. onlar dertlerini anlatırlar ve emekli öğretmenlerini okuma yazma öğretmesi için biri iki takviye ders vermesi için ikna ederler. aslında bayan cristina zamanında bu haytalardan çok çekmiştir. ama yine de öğretmek söz konusu olunca razı olur. herkes bulduğu bir iskemleye veya tabureye oturduktan sonra bayan cristina elinde lambası ile aralarında dolaşır, hepsini tek tek hatırlar. en arkada gölgelere sığınmış olan pepone'ye sıra geldiğinde bayan cristina: -sen hemen bu evden çıkıp gidiyorsun diye bağırır. -fakat bayan cristina, diye itiraz eder diğerler, o bizim başımız, bizim belediye reisimiz. -belediye melediye, ben anlamam der bayan cristina, bu çocuk bana hayatımı zehir etti. çok çektirdi bana. onun burada işi yok. pepone çıkarken: -ben size söylemiştim değil mi, der....

burada bu hikaye ve benim analojim nereye nasıl oturur onu sen bul. ancak gerçek olan şu ki ben bayan cristina'nın tırnağı bile olamam ama bana o mekenalar içersinde çok çektirdiler. hepsini çok sevdim. hepsine gereken hürmet ve saygıyı göstermeye azami gayret gösterdim. erol benim bir tanem olmasına rağmen yine de hepsine kardeş dedim. ama onlar mesleği anlayamadılar. beni kırdılar. ve bana kapılarını ebediyen kapattılar.

turgay ustanın geçenlerde herkese gönderdiği "büyük ve meşhur masonlar" için

de iki satır yazmak isterdim. ama ışındağ ile direk irtibat kurmak sorun yaratıyor biliyorsun.

zılgıt yiyoruz.

halen...

mamafih, büyük ve meşhur masonların tamamını gördükten sonra, acaba bu gösteride neden marangoz, garson, tuhafiyeci, gemi kaptanı, kapıcı ve belediye işçisi masonlar yok diye sordum kendikendime. masonluk resimlerdeki bu çok meşhur insanlarla mı iftihar edecek, yoksa bu insanlar masonluk onları bağına bastı diye onlar mı masonluğa medyunu şükran kalacaklar ?

masonluğun insanlardan istediği "insanlığı" temsilen bu kadar büyük insanı ilan tahtasına çıkartmaya gerek yoktu bence.

onu temsil edebilenler ve edebilecek kabiliyette olanlar benim yukarda saydığım ve o büyüklerin arasında olmayanlar sanırım çoğunluktadırlar..

erol'un bana hatırlatmak istediği hikaye ilişkide.

sanırım sedat'la tomris'in masonik nikah töreninde okuduğum yazı olacak.

eğer okunursa benim adımla anmanıza katiyen gerek yoktur.

eğer o değilse bile genç evlilere mutluluklar diliyorum

sevgilerimle

aykut

26 şubat 2009

ne ilginç yine ağladım, sanırım yaşadıkça ve okudukça hep ağlayacağım, nedendir bilinmez.

Erol 26 şubat 2009

canım benim....

aykut

26 şubat 2009

sevgili tanju,
nazik davetine yeniden teşekkür ederim.
gönderdiğim uzunca yazıya bir yanıt gelmediğine
göre seni darılttım yada münasebetsiz bir şeyler
söyledim ve seni kırdım diye içime bir korku
düştü.
eğer yazdıklarım (ki hepsi samimidir ve sevdiğilerimi de
tenzih ederim) seni üzdüm veya kırdımsa tekrar tekrar
özür dilerim.
sevgilerimle
aykut

28 şubat 2009

Sevgili Aykut abim,

öncelikle sen beni kıramazsın... Biraz zor...

Ben kırılmam, demir gibiyim,i kendimi tanırım filan demiyorum, sen kıramazsın diyorum...

Senin, benim sevgimizden sadece sevgi doğar...

Hatta şimdi aklıma geldi ışık bile doğar yahu... (Bunun üzerinde biraz düşüneceğim)

Sevgili abim, bayağı hareketli ve zor bir hafta geçirdim... Merak etme, iş hayatıyla ilgili...

Ama zor günler kapıda... Gecikmemin bir nedeni bu....

Yazına ayrıca cevap vereceğim... Çünkü her klavyenin başına geçişte, yazacaklarım değişiyor. Yazını şimdiye kadar 3 kez okudum... Ve ne yapacağıma karar veremedim.

Bu yazıyı Hatip'e okutamam, katlolur.

Ben okuyamam.

Nazırlara olabilir mi?

Biraz değiştirip bize güncel hale getirebilir miyim?

Bunları sana ayrıca yazacağım abi, fikrini de soracağım...

Benim için önemli, çünkü Sevgili Locamızın diğerlerinden en önemli farkı sevgisinin, kardeşliğinin "değişik" olması... Ben de bunu zenginleştirmeye çalışıyorum, çalışacağım...

Bunun da önemli bir yolu yeğenlerimizin, eşlerimizin kaynaşması... Bu nedenle bu Nikah Kutlaması önemli...

En azından benim Nikahımın Kutlanması kadar güzel geçmesini isityorum...

Canım abim benim, kendine iyi bak...

Sevgiler, saygılar

Tanju

28 şubat 2009

çağrı göktaş ile “duvarcı ustaları” üzerine yazışma

13-11-2001

Sayın Yazgan,

Duvarcı Ustaları adlı kitabınızdan bir adet edindim. Tamamini bir kez okuduktan sonra şimdi daha dikkatli bir şekilde ikinci okumami yapıyorum.

Izniniz olursa ikinci okumami bitirdikten sonra bazı sorular sormak ve eleştirilerde bulunmak isterim.

Oğrenmek istediğim bir konu da "Kitap Oneri 3" baslıklı bölümde Toplumsal Tarih adlı dergide yayımlanmış olduğunu belirttiğiniz makaleye nasıl ulaşabileceğimdir.

Eğer derginin yayın tarihi, sayısı gibi bilgileri verebilerseniz, Beyazıt'taki Kutuphane'den fotokopi alabilirim, sanıyorum. Tabii, bir okuyucu olarak bu makalede islenen fikri bilemediğimiz için Kitap Oneri 3 baslıklı bölümde dikkat çekmek istediğiniz nokta da biraz karanlıkta kalıyor.

Saygılarımla,

Çağrı Göktaş

13-11-2001

gösterdiğiniz ilgiye teşekkür ederim. eleştirilerinizi ve sorularınızı bekliyorum. elimden geldiğince yanıtlamaya gayret edeceğim. bence bir kitabın yüzbinlerce satıp bir okur denizinde kaybolmasındansa, bu şekilde bir okur ile karşı karşıya bir takım yazıya dökülmüş düşünceleri tartışmak, bir kitap yazmanın yegane amacı oluyor. kitap öneri 3'ü nereden bulabileceğinizi şu anda hatırlayamıyorum. ancak orada bu yüzyılın başlangıçlarında mason bir beyin sosyalizm hakkındaki bir yazısı söz konusu. böyle bir yazıyı konuşma olarak hazırlamış ve locada sunmuş. tabii ağır osmanlıca bir üslupla. anlaşılması bir hayli güç. benim göstermek istediğim ise şuydu:

o muhterem mason beyefendinin o devirde sosyalizm hakkında, hem de bir mason locasında gayet serbest olarak bir konuşma yapabilmiş olması. ikincisi ise o devirde bir masonun sosyalizm hakkındaki görüşleri..

tabii sosyalizm hakkındaki bir mason görüşü ne sosyalizm'i sosyalizm olmaktan çıkarıyor, ne de "işte masonluğun sosyalizm hakkındaki görüşleri budur efendiler" diye bir kanaat ortaya çıkabiliyor ortaya. bir masonun veya masonların sosyalizmi veya bir başka akımı görüşleri yalnızca onları ilgilendirir. sokaktaki adam bu gibi açıklamalara bakarak ne akımlar hakkında ne de masonların veya bir başka topluluğun bir akım hakkında ne düşündüklerine bakarak onlar hakkında bir fikir yürütmemelidirler. uzun oldu ama yazının ana fikri bu idi.

sevgilerimle

aykut

8-12-2001

Sayın Yazgan,

Kitabınızı dikkatle okudum. Daha önceden almış olduğum icazete dayanarak bir kaç şey söylemek istiyorum. Birinci planda söylemek istediğim sudur ki,

kitabınızda vermek istediğiniz fikir acıklıkla yansıtılamamış. Eger ben sizi Anadolu Aydınlanma Vakfı'ndan tanımıyor olsa idim ve orada yapılan çalışmalar hakkında hasbel kader bilgi sahibi olmasaydım, Türkiye Masonluğu'na ve onun yöntemlerine getirdiğiniz eleştirilerin ardından yaptığınız önerinin ne olduğunu anlayamazdım. Bu kitap her ne kadar herkese acık kitapçılarda satılıyorsa da anlamak için Anadolu Aydınlanma Vakfı çalışmalarını takip etmiş olmak ve Masonluk hakkında da biraz malumat sahibi olmak gerekiyor. İkinci koşul daha kolay sağlanabilirse de ilk koşulu sağlayabilenler maalesef çok sınırlı sayıda kalmaya mahkumdur. Bu nedenle Masonluk ile ilgili bir kitabın bu kadar az sayıda satmış olması hem şaşırtıcıdır hem de değildir. İkinci nokta öneriniz ile ilgilidir. Siz anladığım kadarı ile kendi adetleri, gelenkeleri-görenekları ve daha ileride kendi ritleri ve prensipleri olan yüzde yüz bir Türk Masonluğu kurmak istiyorsunuz. Bunun için de Anadolu kaynaklarından yararlanılabileceğini söylüyorsunuz. Bu türde bir yaklaşımın sonucu Masonluğun öyle ya da böyle uygulayacağı prensiplerinden ayrılmaktır. Peki o zaman Masonlu nerede kalacak? Ya da başka bir deyişle bu türde bir aydınlanma cabasını Masonluk çatısı altında sürdürmeye çalışmanın anlamı nedir? O iş için başka bir organizasyon kurulamaz mı? Ben sizin Aksiyon Dergisi'ne Subat 2000'de verdığınız mulakatı da okudum. Orada sizin bu cabalarınızın Mason Derneği tarafından görmezden gelindiği şikayetinde bulunuyorsunuz. İyi de Mason Derneği neden sizi dinlesin ki? Onlar Masonluk yapmak istiyor; araştırma mevzuatları Anadolu kaynaklı aydınlanma değil. Siz kabul görmüş ölçüler içinde kalan bir eleştiri yapıyorsunuz. Bilakis sistemi tamamen değiştirmeyi öneriyorsunuz.

9-12-2001

sayın göktaş,
kitabımı dikkatle okumanızın yanısıra, yalnızca okumamış olmanız beni mutlu etti.

size, eğer yanlış hatırlamıyorsam, bir icazet vermiş değilim. böyle bir şey benim haddim değil. ancak kitap üzerinde, okunduktan sonra dilediğiniz tartışma ve karşılıklı konuşmalara acık olduğumu söylemiş olabilirim. ama icazet değil! fikirlerimi acıklıkla yansıtamamış olabilirim bu benim yazma tarzım. tabii piyasada yuzbinler satan edebiyat ehli zanaatkarlarla boy ölçüşemem. ve onlar kadar ince, edebi, acık, güzel yazamam. dediğim gibi bu benim tarzım. anadolu aydınlanma vakfından dolayı olan tanışıklığımız kitabı daha da anlaşılır bir hale getirilebilir mi bilemiyorum. çünkü vakfın dusturu ve çizgisi masonluğun bir miktar dışından geçiyor. ve vakif üyesi ve mudavimi olmakla masonluğun veya onun hakkında yazılmış bir kitabın daha iyi anlaşılabilceğini zannetmiyorum.

türk masonluğuna değil; burada bir yanlış anlaşılma var sanırım, türk masonlarına ve onların yöntemlerine getirilmiş bir takım tepkiler var. (öneriler daha az..) dikkatle okumanıza dayanarak tekrarlamak istiyorum, masonluk ile ilgili herhangi bir eleştirim yok. belki bir yerlerde bir takım ıslah edilecek mercilere ironik te olsa sitem etmiş olabilirim. bu benimle o merci arasında, kimsecikleri ilgilendirmeyecek bir alışveriş.. ama bir eleştiri değil. öneri ise asla.

kitabın kitapçılarda herkese acik olarak satiliyor olmasının ben maalesef onune gecemem. eger basit bir misal vermek gerekirse fransiz mutfagina ait ozel bir yemek kitabi da ayni kitapçılarda ve herkese acik olarak satalabiliyor. tabii ki kuliner bir tecrube ve malumata sahip olmadan boyle bir yemek kitabini okumak biraz abes kacar. bu bakimdan, yukarda da belirtmeye calistigim gibi, tamamen benim tarzım olan bir yazi uslubu ile ve birazda simgesellige ve sembolizmaya yonelik olan yazıların, bu konuda malumat sahibi olmayan insanlar tarafından okunması her hangi bir anlam tasımaz. dedigim gibi bu konuda icerde yada disarda malumat sahibi olanlar sinirli kalacaklardır. zaten benim de amacım buyukce bir kesimin rahatlıkla okuyup anlayabilecegi bir polisye roman yada bir ask romani yazmak degildi. kitabın bu kadar az satması beni rahatsız etmiyor. cunku, herseyden once geliri bana donmeyen, yani parasal olarak hic bir menfaatim olmayan bir urunun az ya da cok satması beni ilgilendirmiyor. ikincisi, bu kitap yazma isini ben (la tesbih ve la temsil..) topraga atılmış bir tohum olarak goruyorum. kimisi, sizin gibi bereketli bir zemine dusebilir ve boylece karsilikli zevkli sohbetlerle belli bir yerlere ve belki de daha guzel urunlere varilabilir. ama kimileri de alindikten sonra ya bir masa uzerinde ya bir yazihane kenarında ya da bir kutuphanenin artik bir daha ellenmiyecek bir kosesinde kaybolur gider.. ta ki bir eskiciye satılana kadar. eger bunların adedi binleri dahi bulsa, kıymetli olanlar dikkatle okunmuş ve konusulup tartisilmaya deger verilmiş olanlardır.

bir turk masonlugunun kurulması fikrini ortaya atan sanırım benden once yoktu. bunu bir patent almış olmak için soylemiyorum. boyle bir fikrin ya da projenin ortaya atılmasıyla bir takım yerleşmiş değerlerin altüst olabilecegi zehabına kapılmak yanlıştır. cunku masonluk prensiplerinin icersinde iyi, guzel, dogru ve benzeri kaliteler, iddia edildiği gibi ne batının bir icadidir ne de batının kurmuş olduğu bir takım muesseselerin inhisari altındadır. masonluk bu gibi insani değerleri ve kaliteleri gelistirip, insani insan yapmak ugrası için de birçok asar-i atik bilgilerden, bilgelerden, kuruluslardan, inanc ve doktrinlerden faydalanmıştır. ve bunların hepsini rituellerinde peyderpey mensuplarına sunmaktadır. ancak bu sunulanlar "masonluk prensibi" olarak tek ve biricik degillerdir. hele hele batı inhisarında hic degillerdir. o halde bu topraklar uzerinde ekilmiş, bicilmiş, yetismiş, meyvası koparılıp ehil olan cumle aleme dagılmış bir uygarlığın, bir medeniyetin ve bir kültürlerin, torelere topluluğun en az batı masonlugu kadar seviyeli hatta ve hatta daha ileri olduğu iddiasındayım. daha da ileri giderek bunu soylemek isterim, yukarda tasnif etmeye calistigim anadolu değerleri, deger olarak bütün dünya kültürlerinin, bilgeliklerinin çıkış noktasıdır. masonluk camiası, kurulusunda dolaylı dahi olsa bu anılan anadolu kültüründen nasibini almaya gayret etmiştir. tabii bir batılının bu konudaki yeteneklerinin sınırları dahilinde. boyle bir cabayı, yani insani insan yapacak, daha kalıfye, daha rafine, daha medeni, daha insan yapacak bir kurulusun masonluk catisi altında toplanması diye bir zaruret yoktur. dediginiz gibi bunu gucu ve akli yeten her "organizasyon" ele alabilir, baslatabilir ve surdurebilir. ister bu "organizasyonun" ismine masonluk denir, istenirse de bir baska isim verilebilir. burada iyice anlasılması gereken konu sudur:

insanlara dagitilan ya da verilen, verilmesi dusunulen bir takim degerlerin ana kaynagi evvel emirde o degerlerle yugrulmus olan bir topraktan cikar. bir baska yerden degil. kayseri' de oturupta, etrafındaki olan bitenlere lakayit kalarak illa da italyan ya da amerikan kulturune oykunmek, insanin ciktiigi yumurtayi hor gormesi demek olur.

aksiyon dergisinde cikan mulakat, maalesef bir takim koseleri yontulmus, torpulenmis sekilde cikti. bazi insanlari bir sekilde etkilemek, ya da kendi okuyucu kitlesine yonelik bir sunus bicimi sanirim sizi de bir hayli etkilemis. benim mason dernegi icinde suren cabalarim o mulakata yasimamistir. cabadan ne anliyorsaniz !

o cabalar benimle masonlar arasinda olan seylerdir. mulakati son olarak yeniden okumadim. ama sikayet kelimesinin burada tam denk gelmedigi kanisindayim. zaten "masonlar" la olan anlasmazligimizdan dolayi istifami verdim. "masonlukla" degil ! ve hic bir zaman onlarin beni dinlemelerini beklemedim. kendimi cok iyi tanidigimi soyleyemem. ama megaloman olmadigimi gayet iyi biliyorum. "onlarin" "masonluk" yapmak eylemine gelince. bu izafi bir konudur. yukarda bahsetmeye calistigim degerler silsilesi cercevesinde kimlerin "masonluk" yapip kimlerin yapmadigi tartisma konusu degil.

kitabın icersinde bircok yazilar var. bunlardan bir kısmi, yine yukarda aciklamaya calistigim ve sizin de gayet guzel buldugunuz bir deyimle " olculer" kismini irdeliyor. ama yazilarin hepsi degil. kitabi yalnızca bir devrim tasarlayanın "hezeyanlari" olarak nitelemek insafsizlik olur gibime geliyor. sistemi degistirmek arzusu...

evet...

ama goruyorsunuz. bir devrimi yapan eger basarili olmussa onu bas yapıyorlar. daha dogrusu "o" kendini bas yapıyor. yok eger bir devrimi yapan basarisiz olursa "basi" gidiyor. benim "bu" anlamda bir devrim yapmak niyetinde degilim. ne kimselere bas olmak gibi tuhaf bir tutkum var, ne de bu yolda basima dikenli bir tac giydirilip carmiha gerilmeye niyetim..

sevgilerimle

aykut

11-12-2001

Sayın Yazgan,

Kitabınızı dikkatle okudum. Daha onceden almış olduğum icazete dayanarak bir kaç şey söylemek istiyorum.

Birinci planda söylemek istediğim sudur ki, kitabınızda vermek istediğiniz fikir acıklıkla yansıtılamamış. Eger ben sizi Anadolu Aydınlanma Vakfı'ndan tanımıyor olsa idim ve orada yapılan çalışmalar hakkında hasbel kader bilgi sahibi olmasaydım, Türkiye Masonluğu'na ve onun yöntemlerine getirdiğiniz eleştirilerin ardından yaptığınız önerinin ne olduğunu anlayamazdım. Bu kitap her ne kadar herkese açık kitapçılarda satılıyorsa da anlamak için Anadolu Aydınlanma Vakfı çalışmalarını takip etmiş olmak ve Masonluk hakkında da biraz malumat sahibi olmak gerekiyor. İkinci kosul daha kolay

saglanabilirse de ilk kosulu saglayabilenler maalesef cok sinirli sayida kalmaya mahkumdur. Bu nedenle Masonluk ile ilgili bir kitabın bu kadar az sayida satması olmasi hem sasirticidir hem de degildir.

Ikinci nokta oneriniz ile ilgilidir. Siz anladigim kadari ile kendi adetleri, gelenkeleri-gorenekleri ve daha ileride kendi ritleri ve prensipleri olan yuzde yuz bir Turk Masonlugu kurmak istiyorsunuz. Bunun için de Anadolu kaynaklarından yararlanilabilecegini soyluyorsunuz. Bu turde bir yaklasimin sonucu Masonlugun oyle ya da boyle uygulayageldigi prensiplerinden ayrilmaktir. Peki o zaman Masonlu nerede kalacak? Ya da baska bir degisle bu turde bir aydinlanma cabasini Masonluk catisi altinda surdurmeye calismanin anlami nedir? O is için baska bir organizasyon kurulamaz mi?

Ben sizin Aksiyon Dergisi'ne Subat 2000'de verdiginiz mulakati da okudum.

Orada sizin bu cabalarinizin Mason Dernegi tarafından gormezden gelindigi sikayetinde bulunuyorsunuz. Iyi de Mason Dernegi neden sizi dinlesin ki? Onlar Masonluk yapmak istiyor; arastirma mevzuulari Anadolu kaynakli aydinlanma degil. Siz kabul gormus olculer icinde kalan bir elestiri yapmiorsunuz. Bilakis sistemi tamamen degistirmeyi oneriyorsunuz.

Kitabinizdan anladiklarim ile ilgili goruslerim bunlardir. Diger nokta ise usluup ile ilgilidir. Ben dogrusu Aksiyon Dergisi gibi bir dergiye mulakat vermezdim. Nitekim, beklendigi gibi, sizin sozlerinizden birini keserek kapak yapmislardir: "Masonluk (...) safsatadir". Adamlar zaten bunu bekliyorlar. Ben Masonluk elestirilmesin demiyorum da; diyorum ki, dogru zemini secmek dogru soz soylemek kadar onemlidir. Bilirsiniz: "Soz ola bal

ede asi/Soz ola kestire basi?Su cihan cehennemini/Sekiz ucmağ ede bi soz".

Kitabinizda pek cok kisinin adi desifre edilmiş. Bu tabii onların bilecegi is ama bir avukat oklarak soyleyebilirim ki, eger isimleri izin almadan kullandiysanız cok yuklu bir tazminat odemek durumunda kalabilirsiniz. Sizce o kisilerin adlarının hikayelerde gecmesi bu kadar onemli midir?

Muhtemeldir ki haddimi asarak cok curetkar sozler soyledim. Toyluguma vermenizi dilerim.

Saygilarimla
Çagri Goktas

12-12-2001

sayın goktas,

8 aralık tarihinde gonderdiginiz yaziyi 9 aralık tarihinde yanittladim. bu kerre 11 aralık tarihinde gonderdiginiz yazininin 30. satirina kadar bana gonediginiz ilk yazinin aynisini yazmissiniz. herhalde ya gonderdigim yaziyi almadiniz, ya da yaziyi yanlislikla yeniden yolladiniz. bunun haricinde 11 aralık tarihinde gonderdiginiz ve 30. satirdan sonra eklediginiz aksiyon dergisi olayi hakkında herhangi bir aciklama yapmak istemiyorum. cunku bunun kitabın bizatihi kendisi ile bir ilgisi yoktur.

saygılar
aykut

13-12-2001

Sayın Yazgan,

Sanırım yazıyı yazmaya devam ederken yanlılıkla size gönderdim ve tamamladığımda bu kerre butununu göndermiş oldum. Karışıklık için kusuruma bakmayın. Bunun yanısıra, hem kitabınız hakkında hem de Aksiyon Dergisi mulakati için söylediklerime yaniti da iceren yazinizi aldım ancak bu güne kadar cevap verme fırsatı bulamadım. En yakın zamanda yanıtlayacağım, tabi izinizle. Saygılarımla,
Cagri Goktas

19-12-2001

Sayın Yazgan,

Oncelikle mesajınıza bu kadar gec cevap verebildiğim için özür dilerim. Hem Ramazan Bayramı hem de Noel tatilinin çok yakın zamana tesaduf etmesi hemen oncesinde iş yoğunluğunu artırıyor.

Bana göndermiş olduğunuz mesajdan, sözlerimle sizi bir miktar kırmış olduğum izlenimine kapıldım. Niyetim bu değildi, yalnızca kitabınızı okuduktan sonra aklımdan geçenleri hiç dolastırmadan anlatmaya çalıştım. Kusura bakmayınız. Birinci olarak söylemek isterim ki, işlediğiniz konuları tam bir acıklıkla yansıtamamışsınız derken üslup ile ilgili bir eleştiri getirmiyorum. Sizin üslubunuzu kerameti kendinden menkul yazarlarla kıyaslamak niyetinde değilim. Üslubunuz hosuma da gitti (galiba hosuma giden seyleri söylememekte direnen muskulpesent bir kişiyim). Ben diyorum ki, kitabınızda işlediğiniz konuları anlayabilmek için bu konularla ilgili enforme olmak gerekiyor. Yani amiyane tabiri ile soylerseniz konuya damardan girmişsiniz; tartışma noktalarını, farklı görüşleri yansıtmadan doğrudan fikrinizi yansıtmissiniz. Bu da anlaşılabilirlik katsayısını biraz düşürüyor. Sizin de dediğiniz gibi hasbel kadeer vakıf toplanlarına katılmış bulunmanın masonlar ile ilgili yazılmış bir kitabı anlaşılır kılmakla ilgisi yoktur. Ancak Türk orijinli bir masonluk yaratmak önerisinde bulunmak ilk evvela, Anadolu'da da bir Aydınlanma Devrimi yaşanmış olduğunu bilmeyi ve bunun dinamikleri hakkında az ya da çok fikir sahibi olmayı gerektirmektedir. Bu da Vakıf'ta yapılan

toplantıların, en azından benim katıldığım baştakilerin, ana temasını oluşturunuyordu, yanılmıyorsam. Dolayısıyla getirdiğiniz eleştiri ve yapılanma modeli önerisi için bir şekilde Anadolu Aydınlanması isine bulasmış olmak gerekir diye düşünüyorum. Fransız mutfagi ile ilgili kitap örneğinize de katılmıyorum maalesef. Zira Fransız Mutfagi başlığını taşıyan bir kitabı alıp okumak isteyen bir kimsenin soğan ile patates arasındaki farkları bilmesinin gerekliliği acık ve tartışılmazdır. Ancak Duvarcı Ustaları adlı kitabı alacak kimse olsa olsa masonlar hakkında bilgi sahibi olması beklenen kimsedir. Yoksa Anadolu Aydınlanması ve dinamikleri hakkında değil. Kitabınızın bizim kültürümüzde bir hayli eksik kalmış olan yazılı eser birakma anlamındaki ölçülemez katkisi ayrıca belirtilmesi gerekmeyecek kadar aciktir. Gerçekten de ihtiyacımız daha çok yazmaktır. Yoksa bize okuma-yazma öğretmek zaten kit olan ekonomik kaynaklarımızın vürsüzce kullanılması olur ki, modern

yaklaşım bunun aksinedir.

Masonluk içerisinde yer alan kalitelerin Batı'nın icadı olmadığı fikrine tamamiyle katılıyorum. Yalnız Batı dünyasının bu fikirleri alarak işlemekte ve ortak eylem biçimi haline getirmekteki mahareti ve bu alandaki deneyimi de yabana atılır cinsten değildir. Bu deneyimlerden istifade etmeye çalışmak da aklını-fikrini açık ve hur tutmak isteyen her kişinin borcudur. Kanimca esasen Doğu dünyası içinde yer alan kültürümüz içerisinde Masonluk diye bir "Institution"ın binbir zahmetle yaşayabiliyor olması da bu düşüncenin bir ürünüdür. Gayet iyi bildiğiniz üzere masonluk bir anlamıyla yöntem bilimidir. Yoksa bizatihi değerler sistemi eğitim-öğretim yoluyla aktarılamaz. Masonluk belki de tüm bu değerleri kitabi bilgiler olmaktan çıkıp günlük pratiğe yansıtmaya çalışılan yöntemdir diye tanımlanabilir. Dolayısıyla değerlerin nerede filizlendiği sorunu bence önemli değildir. Bu değerlerin nasıl sistematize edilip, pratik ihtiyaçlara cevap verebilir hale getirildiği önemlidir. Tabii değerler yaratılmamış olmasa bunların pazarlamasına ihtiyaç olmazdı diyebilirsiniz ama ampirik bir bakışla, pazarlamanın da en az üretim kadar önemli ve değerli olduğu günümüz dünyasının gösterdiği bir doğrudur. Kitabınızı asla ve kat'a "bir devrim tasarlayanın 'hezeyanları' olarak değerlendirmedigimi de bilmenizi isterim. Ben hala tartışma zemininin yanlış olduğunu düşünüyorum. Spor salonu, kütüphane olmadığı için normalde ziyadesiyle saygı duyulması gereken bir eylem olan kitap okumak o mekanda hakettiği saygıyı bulamayabilir. Ben yalnızca bunu söylemek istedim. Değerlerin filizlendiği mekanı araştırmak ve toplumun dikkatini bu noktalara çekmek çok gerekli bir faaliyettir. Ama hangi derneğin catisi altında? Bence bu noktada esaslı şekilde farklı düşünüyoruz. Tartışmamızın daha verimli noktalara ulaşması dileğiyle,

Saygılarımla
Cagri Goktas

yukardaki yazı 20-12-2201'de aynen tekrar geldi

20-12-2001

sayın göktaş,

yazınıza cevap vermedim, çünkü sizden bir yazı genellikle iki defa geliyor. ve ikincisi birincisinden biraz farklı oluyor. nitekim bu sefer de ikinci bir kopya "bu mesajın benzeri gelebilir" ibaresi ile geldi. beklediğim iyi olmuş. yazınıza vereceğim cevaba gelince oldukça girift ifadeleri bir kere daha sükunetle okumam lazım. en kısa zamanda yazacağım.

sevgiler
aykut

21-12-2001

sayın goktas,

cevabınızın gecikmesi için özür dilemenize hiç gerek yok sanırım. bunun haricinde gecikme nedenlerinden ramazan ve Noel bayramlarının üst üste gelmesi oldukça ilginç...

herseyden once bir, daha dogrusu, birinci yanlis anlamayi duzeltmek istiyorum. sozlerinizden kat'iyen alinmadim. zahmet edip kitabimi okudugunuza gore, uslubuma oldukca asina olmaniz gerekir. sanirim bundan once de dedigim gibi: benim yazis tarzim boyle. diger taraftan, cimri davranmis olsaniz bile, iltifatiniza tesekkür ederim.

burada, lafin endazesini uzatmadan, kitabın olusumu hakkında size bilgi vermek isterim. belki de bu bilginin isigi altinda deger yargilarınıza yeni bir perspektiften bakabilirsiniz.

otuz seneye yakin uyesi bulundugum mason derneğine devamim esnasında masonlugun daha az, ama masonların masonluga iliskin davranislari, beni oldukca rahatsız etti. bu davranislarin neticesidir ki ara ara kaleme kagida sarilip, ilerde ne olabilecegini uzun boylu dusunmeden, o andaki tepkilerimi, dusuncelerimi, belki de daha cok sezgi ve duygularimi kagida gecirdim.

ve bunlari, yalnızca bir koleksiyoner merakı icinde bir kenarda biriktirdim. daha sonra, oldukca duzenli ve tertipli olmamin verdigi bir aliskanlikla bu yazilarin hepsini bilgisayara gecirdim. bir vesile ile yazilarin ciktilarini ayni dalga boyunda oldugunu sandigim bir mason biradere okuması icin verdim. bundan sonra isler corap sokugu gibi gitti. ve aav'ina bir gelir getirir dusuncesi ile yazilari vakif yetkililerine teslim ettim. ondan sonrasini da zaten siz biliyorsunuz.

simdi... konuya, sizin tabirinizle, damardan girmis olmam kasden yapilmis bir sey degil. cunku dedigim gibi yazilar cok uzun bir zaman surci icinde ve zaman zaman, tamamen "spontne" olarak o gunun, o olayin bir yansimalaridir. eger bir kitap yazmis olmak ve o kitabi bir yayinevine goturup hasseten yayinlatmak icin oturup ta butun bunlari bir solukta yazmis olsaydim, o zaman hakli olabilirsiniz. bu nedenle, yine sizin tabirinizle "tartisma noktalarini ve farkli gorusleri"

yansitmam, ancak kitabın yazilmasında ve basilmasında yukarda gecirdigi evreler goz onune alindiginda anlasilabilir. sizin bu arada "kendi fikirleriniz" dediginiz ise mason locasından cikar cikmaz uzerime coken bir tepki selinin oldugu gibi kagida yansimasından baska bir sey degildir.

tabii... bu iki insan arasinda gecen ve tamamen o iki insana ait olan ozel bir konunun bir ucuncu sahsa sunulmasi kadar "anlasilabilirlik katsayisini" elbette dusuruyor. eger bir de ustune ustluk olay spesifik bir konuyu anlatiyorsa, pek tabiidir ki bir ucuncu sahsin kitabi anlamasi oldukca guclesir. konu hakkında, yine sizin tabirinizle bir parca enforme olmus olmak, ve enforme olmus olanin kitabi okuyup benimle simdiki yaptigimiz gibi tartismaya acmasi ise benim icin buyuk bir zevk ve mutluluktur.

burada yeniden, bir konunun aydinliga kavusabilmesi icin, pismis yemegi yeniden firina surmem icap ediyor. masonluk bati kokenli bir kurulusdur. ancak umdeleri, ulkusu,

mefkuresi, ileriye matuf projeksyonlari, insani erdemlerin tahlili ve bunların edinilmelerinde diger kulturelerden pek te uzaga dusmuyor. hatta anadoluda yasanan bir devrimin belkide

gerisinde bile kalıyor. benim savundugum sudur ki, herseyi ile insana yonelik olan bir kurulusun butun temel umdelerini degistrimeden, onu evrenselden kopartmadan, pekala yerel, milli yada bize ait bir kurulus haline getirebiliriz. "boyle bir kurulus turkiyeyi kurtarir mi?" ya da "turkiyeyi kurtarabilecek butun kurum ve merciler bitti de bir tek buna mi kaldik simdi" sorusuna mantikli bir cevabi sizin verebileceginizi saniyorum.

fransiz mutfagi ornegi yanlis anlasilmis. pek onemli degil. patates ve sogani birbirinden ayirt edemeyenler, kabul buyurursunuz ki yemek kitabi almaktan imtina ederler. bu gibi eserler alenen kitapci vitrinlerinde herkesin temasaasina sunulsa bile. ama tarafinizdan yanlis anlasilan ve kat'iyen karistirmamasi gereken konu sudur:

"kitabi alacak olan kisilerin masonlar ya da masonluk hakkında bilgi sahibi" olmaları ile "anadolu aydinlanmasinin dinamiklerini" bilmeleri arasinda hic bir baglanti yoktur.

kitapta belki bir ya da iki yerde boyle bir oneride bulunmus olabilirim. ama kitabin konusu "masonlugun turkcelestirilmesi" hele hele "masonlugun anadolulasmaasi" hic degildir.

bunun altini kalın olarak cizmek isterim.

yazinizin sonlarında belirttiginiz gibi masonluk, bir "institution"dur. ama maalesef sizin anladiginiz anlamda, halen kucuk bir kısmi bile keşfedilmiş bir amerika degildir. elan keşfedilmeyi beklemektedir. ve bu ugruda yapılan sevapların yanısına bir çok galiz hatalar, yanlisliklar yapılmıştır. ulkemizde masonluk adına "boyle bir institution"un yasatılabilmesi ugruna yapılan bu galiz hataların neticesi olarak ta boyle bir kitap cikmistir piyasaya.

masonluk bir yontem bilimi degildir. sizin iddia ettiginizin tam aksi yonunde, degerleri eğitim yolu ile aktarmayı savunan bir ekoldur.

yukarda da belirttigim gibi tamamen spesifik ve bu isin icinde olan iki kisi arasinda gecen ozel bir veya bircok konunun kitaplasmasındaki evreyi sanirim aciklikla anlattim.

konu veya konuların spesifik, ozel ve dar bir alanda olması bir ucuncu sahsi gildirimeyebilir.

ama eger "enforme"olmuş bir okur, sizin gibi, kitapla yakından ilgilenirse, o zaman enforme olmanın maalesef yetmiyeceğini ve tartışmayı dogru bir zemine oturtmak için , masonluk ve masonlar hakkında bilinmesi gereken butun tarihi olay ve olguları en ince teferruatlarına kadar incelemenin sart olduğunu da hatırlatmak isterim.

bu bir yergi, bir uyarı ya da ukalalık degil. bundan emin olmanızı rica ederim.

bu, yalnızca patates ve sogan hakkında ancak ve ancak iki usta ahcının karsilikli tartisabilecegi kadar aciktir.

saygılarımla

aykut yazgan

21-12-2001

Sayın Yazgan,

Siz otuz yilin icerisinde deneyimlerinizi notlara donustururken kader aglarini oruyordu ve benim gibi bir bas belasi dunyaya gelmis bulunuyordu. Maalesef bu kucuk cocuk ileride boyunu asan derelerde yuzmeye calisacak ve sizin iyi niyetlerle dolu yazma denemenizi habire galamaya calisacakti. Kitabin olusum sureci ile ilgili vermis oldugunuz bilgiler benim bakis acimi degistirmem neden oldu. Keske bir onsoz biciminde bunlari yazsaydiniz da elimizde kitabin okunma ve anlama tarzi ile ilgili bir yazar onerisine sahip olsaydik. Artik konu benim icin netlik kazanmistir.

Benim kitabinizi degerlendirirken yaptigim iki hata oldu. Birincisi daha onceden biriktirmis oldugum bilgiler nedeniyle Anadolu Aydinlanmasi-Turk Masonlugu baglantisina fazlaca takilmis olma. Ikinci hata ise daha vahim ve oznel niteliktedir ki, o meshur Aksiyon Dergisi mulakatidir. Gordugunuz gibi ben biraz obsesif ozellikler gosteriyorum.

Bu baglamda sormak istedigim soru;

- Anadolu Aydinlanmasi konusundaki cabalari acisindan Turk Tasavvufi tarikatlerine yaklasiminizin nasil oldugudur? Sizce gunumuzun modern hissiyati icerisinde bu tarikatlerin ogretilerinin ve yontemlerinin etkinligi olabilir mi ve olabilirse ne kadar?

- Acaba Anadolu Aydinlanmasi dinamikleri mevcut kurumlarimiza mi ithal edilmelidir yoksa bizim aliskin oldugumuz gibi Bati-Dogu tefekkuu birbirinden tamamen ayri tutularak dileyenlerin ilgili adreslere muracati mi tesvik eilmelidir?

-Yukaridaki soru ile ilgili olarak bazi eski Ustaların ornegin Bektasilige yaklasimini nasil degerlendirirsiniz?

Masonlugu, ogretilerini egitim-ogretim yoluyla aktarabilecegini savunan bir ekoldur diye tanımlarken ne demek istediginizi acabilir misiniz? Yani sirlar ogretilbilir mi yoksa belirli yontemlerin isiginda insan kendisi mi erer?

Konulari dah dogru degerlendirmek icin hep daha derinlemesine bilgiye gerek oldugu kuskusuz. Bu yolda ilerlemeye gayret edenlerin onunde sizin gibi yol gostericiler ve degerli tavsiyeleri bulunmasi ise sanstir. Yergilerinize ve uyarilarınıza her zaman acik oldugumu da bilmenizi isterim. Galiba insanların bir medeniyet kurabilmiş olmasının sirri da deneyimlerini aktarabilme guclerinden gelmektedir.

Bu arada e-postalar bir sebeple geri donuyor ve ben biraz daha acik yazabilmek gayesiyle degisiklikler yapıyorum. Ben yurt disi ile baglantili calisan bir kisi oldugum icin iki cami arasinda bi-namaz ve Allah'in gunleri arsasinda is yapmaya calisan biriyim. Gecen hafta Dar-ul Islam'da is yapamadik ve aksamalar oldu, bu hafta ise Dar-ul Harb'de tatil oldu.

Hangi pipo tutununu iciyorsunuz?

Saygılarımla,

Cagri Goktas

22-12-2001

sayın goktas,
estagfirullah demem gerek ama demiyeceğim. kaldiki bas belasi deyimini de kabul etmiyorum.

soruların gucluk dereceleri oldukca yuksek. cevap verebilir miyim, ya da dogu cevaplar verebilir miyim bilemiyorum.

anadolu uzerinde gelmiş, geçmiş, olmuş nice kulturlerin su anda uzerinde "coreklenmiş olarak" oturuyoruz. ve ne yazık ki bunların bir cogundan bihaber... bunlara siz artık ogretimi yoksa yontemmi, ne dersiniz deyin, bunların toplami bizlerin, dusunenen, hissedenen, sezen, duygulanan bu topragin insanlari olarak bizim tek ve yegane cikis noktamız olmalı.

bu yaklasim biraz da maneviyat kokuyor.. biliyorum.. ama yine de etrafimizi kusatan o kahrolasi teknoloji ve dizginlenemeyen uygarliklara karsi bunlar bizim arkamizi dayayabilecegimiz yegane kultur varliklari olmalı... bence..

anadolu dinamiklerinin bir yerlere ithal edilmesi soz konusu degil. bu bir muzik dinletisi sirasinda calinan muzigin illa da anlasilmasi icin harcanan caba gibi bir sey. yani bir sanat yapitina "akil" denen seyle yaklasmak istemek. halbuki sahneden seyirci siralarina dogru dalga dalga gelen o muhtesem muzigin, o seslerin hic bir caba harcanmadan insan ruhuna nufuz etmesini bir bilebilsek.. o zaman sizin bahsettiginiz dinamikleri ithal etmek ya da akilla anlamak yerine duyumsayacagiz. bu gayet kolay... cunku onlar bizim... antik ege uygarliklarından hacc bekataslara, yunus ve mevlanalara ve karacaoglan ve nesimlere kadar. bati dersiniz, onu gucumun yettigi kadar karalamak icin bir baska zamana birakiyorum.

ustadların bektasilige yaklasimlarını ancak ustadlardan ogrenebiliriz. biliyorsunuz bir muslumanla muslumanlık, bir musevi ile musevilik ve bir masonla masonluk arasinda, birbirleriyle bazen bagdastirilamiyacak kadar, hatta ucunlar kadar farklılıklar vardı.. dusuncede, davranista ve en onemlisi bir ogretiyi veya bir ulku veya mefkureyi algilama acisından... onun icin bektasilik hakkında ne dusunduklerini ustadlara sormak gerek. cunku batinin masonlugu icinde bektasilik yer almıyor maalesef.

masonluk, ogretilerini degil, "umdelerini" egitim ve ogretim yolu ile aktarmaz. bir takim erdemler ve insani hasletlerin, catisi altına katılmış olan uyelerinde zaten var oldugunu varsayar. ve bu varsayım uzerine butun bu degerlerin daha da gelismesi icin, bireysel yada ogretisel degil, ama toplumsal telkinlerde bulunur. bunu anlayabilmek icin yazın iri tasli bir sahilde dalgaların o inatçı ve menhus, sert tasları nasıl bir ileri bir geri surukleyerek, zaman icersinde cikintılarını torpuledigini, onların satihlerini nasıl pırl pırl yaptıklarına sahit olmak gerek. bu tabii zaman isteyen bir gozlem. ama deniz ve dalgalar, bazen sakin bazen cilginca o koseli

tasları, dumduz yapmaya yetiyorlar. denizi masonluk olarak alın, tasları ise masonlar. burada, sizin tabirinizle "ogreti ve egitimi" nereye koyarsanız koyun.

yazılarınızda bana iltifat etmekten vazgecin.buna hem layik degilim, hem de, bakarsınız bir süre sonra kendimi hakikaten oyle zannetmeye baslarım. bu da çok tehlikeli bir durum...

pipo icmiyorum

sevgiler

aykut

kanal 7'de yayımlanan bir programa tepki

sayın ahmet hakan coşkun
kanal 7
istanbul

artık araştırmadan, incelemeden konuşmak bir çeşit hüner sayılmaya başlamıştır. üç beş edebi sözcüğün üzerine zeka kıvılcımları ile buğulanmış birkaç felsefe kırıntısı döktünüz mü...

tamam...

ne araştıracaksınız, ne okuyacaksınız..

oysa kamuoyu önünde her konu incelenerek, araştırılarak ortaya atılırsa, gazeteci topluma yararlı olur.

edebiyat san'at ve felsefe söyleşileri bu araştırma ve inceleme çabalarının hiçte dışında değildir.

türk aydını içinde yaşadığı koşulları aşmak için, önce kendisini kuşatan koşulları tanımak zorundadır.

9 şubat 1984

uğur mumcu/cumhuriyet

yukardaki satırların yazılmasından bu yana geçen zaman zarfında halen gazetecilik yapmaya çalışanlar açısından uğur mumcu'nun bu sözleri bir hayli eskimiş sayılabilir.

hatta belki asarı atik..

belkide de demode..

o günlerden bu günlere kadar türk halkının üzerinden bir çok felaketler, melanetler, soysuzluklar silindir gibi geçti gitti..

ve denebilirki o günlerden bu günlere kadar bir türlü kurtulamadığımız, peşimizi bırakmayan pis politika ve pis politikacılar kadar bu pisliklerin çamur dolu çukurlarını göremeyen, halkını aydınlatmaktan çok bu pislik ve sensasyonlara adeta çanak tuttan medyanın da kocaman bir payı vardır.

halbuki mumcu'nun yukardaki çelebice ve hatta belkide

bilgece denebilecek basit anlatımı ile olaylara inceleyerek, araştırarak

yaklaşılmasını önermesi, medyanın arkasına sığınmak istediği güç, para ve menfaat canavarlarına elbetteki ters düşüyor..

bu bağlamda:

17 ocak 1997 akşamı, televizyon kanalınızda, sirk çığırkanları gibi bir saate yakın televizyon seyircisinin sabrının ve iyi niyetinin sınırlarını zorlayarak "şimdi veriyoruz... biraz sonra yayınıyoruz... asrın olayı... biraz daha bekleyin..." diye lastik gibi uzattığınız "işte masonları artık ifşaa ediyoruz" programınızda da yukardaki araştırma, bilgilendirme, inceleme çabalarının yanından bile geçmeye lüzum görmeden, "üç beş -sizce tabii- edebi sözcüğün üzerine serpiştirdiğiniz zeka kıvılcımları ile" yalnızca sizin meşrebinize uygun, bulabildiğiniz ilk iki (hem de

müstafi !) insanla ne masonları tanımlayabildiniz ve ne de masonluğu anlatabildiniz..

sadece soru şeklinde önceden hazırlanmış cevapları (çünkü her soru zaten bir cevabın hiç olmasa yarısını içerir...) konuşmacılarınızın ağzına koyup, ankara'dan katılan beyefendinin tabiri ile "*basit televizyon seyircisini*" şoke edip sarsmaya çalıştınız.

programınızın açılışında "*mason musunuz ?*" sorusuna göğsünü gere gere koyu, simgesel, manidar bir masonik deyiş şekli olan "*kardeşlerim beni öyle bilirler*" cevabıyla giren ve sonra hiç bir gereği olmamasına rağmen sırf içinde kameralarının önünde bulunduğu kurumun seyircisine şirin görünmek için bayramlarını ağdalı bir şekilde tebrik eden ve en sonunda ayağa fırlayıp "*asla mason olmadığını*" ilan eden bir beyefendinin bu değişik tutumlarını sergilemesinde, bitaraf, halkı aydınlatıcı, dürüst bir haber programı yöneticisi olarak asla bir tenakuz sezmemeniz, ona bu çelişkilerini terbiye dairesinde hatırlatmaktan sarfı nazar etmemiz, nedenlerini bile sormamanız sizce hem beyefendinin hem de sizin yönünüzden biraz garip değil mi?

telefonda mason olduğunu söyleyen, tutumunu ve sorulan sualleri tane tane düşünerek tartarak ifade etmeye gayret gösteren bir katılımcı karşısında, ankarada ki beyefendinin mesleğindeki başarısızlığın söz konusu edilmesini bahane ederek birden yersiz yere tehevüre kapılmasını ve her türlü konuşma adap ve kuralının dışına çıkarak lafı kesmesine, biraz da yumurta topuk bol paça eski zaman kabadayıları gibi kabarmasına sanki göz yumdunuz gibi. yoksa bana mı öyle geldi ?

tabii burada (rahmetli ulunay'ın kulakları çınlasın) eski fırtınaları ve eski istanbul kabadayılarını bu benzetmeden tenzih ederim. çünkü onlar gerek içinde buldukları cemiyetin onlara yüklemiş olduğu edep ve adabını titizlikle yerine getirme konusundaki davranışlarını gösterişsiz, bağırmadan, çağırmadan sergilemişler ve gerekse de bu onuru ve görevi ve bu inanmışlığı (bir sürüngeninki gibi değil) dimdik omurgalarıyla, misafir beyefendinin buyurduğu gibi "*onsekiz sene*" değil, bin sene sonra bile şerefle taşımayı başarmışlardır.

verilen söz, namus, ahlak ve her tür beşeri fazilet, adı ne olursa olsun her müssese için, ister masonluk isterse kabadayılık olsun geçerlidir.

ve sanırım insanı insan yapan da budur.

beyefendinin bir iki kere üstüne basa basa kendi kendisini, bu tutumu dolayısıyla eşeğe benzetmesini ise ben, seyircilere kendisini acındırmak ve affetirmekten çok zavallı hayvana yapılan bir hakaret olarak algıladım.

yanılmışta olabilirim.

dün akşamki tartışmayı izlerken, bundan senelerce önce fransız kanalı tv5'te sunulan bir programı hatırladım ister istemez. o programın akışı içerisinde seyirciler arasında bulunan ve konuşma kürsüsüne davet edilen fransız "*grand d'orient*"ın (bir mason kuruluşu) muhterem üstadı çekinmeden, kendisine sorulan "*masonluk nedir*", "*bizler de mason olabilir miyiz*" gibi basit ve herkesin anlayabileceği türden bir çok soruyu milyonlarca seyirci önünde yanıtladı.

kekelemeden, tenakuzlara düşmeden, terlemeden, sıkılmadan ve utanmadan. çünkü ne fransız meslekdaşınız ona utanılacak veya açmazlara düşürecek sualler sordu ne de seyircilerden ve oradaki katılımcı dinleyiciler yönünden böyle bir davranış biçimi sergilendi.

bu da sizin halen farkında olmadığınız gazi'nin o meşhur "*muassır medeniyet seviyesi*" dediği şey olmalı...

size hiç kimse sormadığı halde, rengini temsil ettiğiniz televizyon kanalının bu yayınları ile asla ve katiyen diğer televizyon kanallarına (bence sergiledikleri iğrenç ve asla tasvibedilemeyecek yayınlara...) bir misillemede bulunmadığınızı tekrar tekrar açıklamak zorunda hissetiniz kendinizi.

bu davranışınız oldukça garipti.

bir taraftan kendinizi diğer renkteki kanallardan (ecnebi deyimi ile) distanse etmek isterken diğer taraftan da masonların ve masonluğun her devirde "*haber niteliğini taşımaları*" gibi müstesna bir inciyide, mert kıpti misali etrafa serpiştirmekten geri durmadınız.

bir kuruluşun ne tarihini ne geçmişini, ne bugününü, ne sistemini, ne umdelerini, ne prensiplerini, ne ülküsünü, umutlarını ve ne de mefkuresini bütün sahaflarda ve dünyanın (ve türkiye'nin) bütün kütüphanelerinde, kaynak kitap ve eserlerini okuyup araştırmak dururken onlara baş vurup incelemeye tenezzül etmeden, yaptıkları çalışmaların ritüel kitapçıklarını açıp içlerine bakmaya bile lüzum görmeden sadece brezilya dizileri gibi dört beş gündür yayınladığınız "*mason localarındaki dehşetengiz görüntüler*" le tırmandırdığınız olay haberlere dayanarak vardığınız kendi kişisel yargılar ve tartışılmaz taraflı tutumunuz, arkanızı dayamak durumunda bulunduğunuz bir diğer yüce inançla nasıl bağdaşır merak ediyorum..

insanların sadece bir anlık meraklarını uyandırabilecek, bilemedikleri, hemen algılayamadıkları: siyonizm, ritüel, iskoç riti gibi bir takım (tabii sizce) egzotik kavramları ve deyimleri hiç bir açıklamaya gerek görmeden seyircinin önüne atırmak ve bu davranış biçimi ile bilinçli olarak bir kavram kargaşası yaratmak gazetecilik midir, yayıncılık mıdır, habercilik midir ? nedir ?

özet olarak:

araştırmıyorsunuz, incelemiyorsunuz, okumuyorsunuz.

sadece sensasyon yaratmak istiyorsunuz.

sanırım amacı da belli..

bu durumda sergilediğiniz ve halen sergilemekte inat ettiğiniz gizli kamera şakaları kadar seviyesiz ve bir okadar da uygar insana yakışmayan ve bilhassa tekrar ediyorum: arkanızı dayamak durumunda bulunduğunuz bir yüce inançla bağdaşmayan tutmunuzu sergilemeye ve tırmandırmakta ısrarlı olduğunuz anlaşılabilir bu haber olayı "*namuslu ve kendine güvenen bir mason*" a çağrı yaparak onu da bu batağın içine saplamaktansa siz yine de mumcu'nun tavsiyesine uyun.

gizlice mabetlere, camilere, havralara, kliselere, tarikat ayinlerine ve kadın erkek ilişkilerinin en mahremlerine “gizli kameralarınızla” sızılmaktan ve insan haysiyetini ayaklar altına almaktansa alenen her yerde satılan, her kütüphanede bulunan hatta sizler gibi batıyı yerlerin dibine batırıp amma velakin onun tekniklerinden son damlasına kadar istifade etmesini bilenler için internet denilen olguya bir göz atarak masonluk hakkında bir araştırma, bir inceleme yapın...

... tarihini, kuruluş biçimini, nedenlerini, ritüellerini, yerleşimini ve evrenselliğini, dinsizliğini veya inanmışlığını.

masonları ayrı tutun bu araştırmanızda.

çünkü hiç bir hıristiyan, hiç bir müslüman hiç bir musevi ve diğerleri mensup oldukları iseviliği, islami ve museviliği kişisel davranışları ile ilzam edemezler, yaralayamazlar ve lekeleyemezler.

mesela katılan beyefendinin iddia ettiği gibi: verilmemekte inat edilen bir mektup veya terfi edememeye atfedilen bir kusur gibi...

bununla çıkın seyircinizin karşısına.

size bu yakışır.

ismim, adresim ve telefon numaram aşağıda.

otuzuncu dereceye geldikten sonra türkiye büyük mason locasından uzun bir süre önce istifa ettim. istifa nedenlerimin (soracağınızı ve mutlaka öğrenmek istiyebileceğinizi bildiğim için...) ne sizi ilgilendireceğini ve ne de söylesem dahi onları anlayabileceğinizi sanmıyorum.

buna rağmen bana tevdi edilmiş olan bu onuru halen taşımaktayım ve, masonların değil, masonluğun bana tevcih etmiş olduğu bu payeyi bir şekilkde asılsız, mesnetsiz, mantıksız, seviyesiz, pespaye bir takım isnatlara karşı savunmak durumundayım.

müstaifi sayıldığım ve masonlarla hiç bir alışverişim veya ilişkim olmamasına rağmen, yine oturumunuza katılan diğer beyefendi yaptığı gibi, zembereği boşalmış bir soyтары gibi ayağa fırlayıp rüzgar gülünün dört bir cihetine mason olmadığını ilan etmek gibi bir zorunlulukta duymuyorum.

saygılar.

ilk konumuz masonlar.

Nice'ye bir yazı..

biraz uzun olacağı için word'da yazıyorum. umarım okuyabilirsin. yani okuma yazmandan şüphe ettiğim için söylemiyorum. word'u açabilirsin mi diye diyorum.... neyse bu kadar saçmalık yeter.

bu masonlar garip bir mahlukattır kendileri. ilk ortaya çıkışları 1723 senesinde londra'nın göbeğine tesadüf etmiş olup o sıralarda ingiltere ve genelde kıta avrucasında genel durum şöyle:

sanayi denilen canavar tam olarak sahne almamış. ama perde arkasında her an çağrılmayı bekliyor. bu arada ortalıkta bir takım inşaat ve yapı ustaları dolaşiyor. (fransızca duvarcı ustası = maçon -oku- → mason) bunlar büyüklü küçüklü şehirlerde klise falan gibi yapılar yapıyorlar. kendileri tabii çok bilgili. onun için de onlara "usta" deniyor. ve iki taşın arasına ne kadar çimento konulacağını ya da bir kemer kilit taşının nasıl yerine oturtulacağını bir sır gibi saklayıp kimselere söylemiyorlarsa da, kendi aralarında kurmuş oldukları teşkilatlarda kendilerinden sonra yetiştirecek olan kalfa ve çıraklara da bir taraftan yol açıyorlar ve ufak ufak gizemleri öğretiyorlar.. tarihte bunlara "operatif masonlar" deniyor. 'operare' yani eli iş tutan, iki taşı üst üste koyabilen, bilfiil çalışın insanlar...

diğer taraftan aristokrasi ve asalet ve eli kılıç tutan şövalye takımı ve dahi papaz taifesi de almış başını gidiyor. ellerinde kılıç, isa'nın haç'ı ve imparatorluk asalarını tutanlar, benzetmek gibi olmasın ama, ekmek elden su gölden yaşıyorlar.

geriye kalıyor ticaret yapanlar, bir kısım kentsoylular (burjuva) ve fukara halk. bunlar yukardakiler gibi bir çok haklardan yoksun. hele tarlada çalışmaya mahkum edilmiş köylü ve çiftçi.. durumları beter..

bunların dışında masonluk tarihinin çerçevesinin tam olarak çizilebilmesi için bir tarih olgusu olarak şunu da belirtmek gerekir ki: haçlı seferlerinde çok büyük etkinlikler göstermiş olan "tapınak şövalyeleri" diye bir birlik, bir gurup, bir tarikat var. bunlar bir arada geçirmiş oldukları yüzlerce senenin sonunda (haçlı seferleri bayağı uzun sürdü çünkü) kalmış oldukları kutsal topraklar üzerinde (kudüs falan) yetmişiki milletle bir araya geldiler. bunların içlerinde kimler yoktu ki... müslümanlar, yahudiler, dürziler, haşhaşiler, hindular, budistler vs..vs..

ve bu şövalyeler inançsız (!) müslüman taifesinin kafalarını kopartmak ve kutsal toprakları bu heriflerin elinden kurtarmak, savaşmak, savaşmak için gitmiş oldukları kutsal topraklarda (!) bir de geçimlerini temin etmek ve geleceklerini güvence altına almak için icat etmiş oldukları çek senet sistemi ile çok zengin

oldular ve hatta fransız kıraliyet hazinesini dahi idare eder oldular. (bunun hakkında daha sonra uzun yazarım) bu işe çok içerleyen güzel filip namında bir fransız kıralı papa ile birlik olup şövalyelerin hepsini tutuklattı. ya idam etti ya da şehrin ortasında kuru saman alevinde yaktı. kaçan kurtulan oldu tabii ama bunlar hakkında hiç bir şeyi tam olarak bilmiyoruz. şimdi bu şövalyeleri burada bırakalım bir kenara dönelim biz işimize...

gelelim bıraktığımız yerden bizim 1700 lü senelerdeki ingiltere'nin demoskopik (!) durumuna:

dediğim gibi 1723 senesinde papaz anderson namında biri çıkıyor ve diyor ki: "abi bu böyle olmaz. kiminin elinde kılıç, kiminin elinde çapa... bu hak değil. bence herkes özgür, eşit ve kardeş olmalı.. bunun içinde şimdi biz insanları bir çatı altında topluyoruz. buraya her kesimden adam alıyoruz. 'yani 'operatif' duvarcı ustalarını, şövalyeleri, asilleri ve sade basit halkı.. ve hepsinin de eline 'eşit olduklarını' kanıtlamak için birer kılıç veriyoruz." (not: o sıralarda mümkün mü herhangi sade bir vatandaş eline kılıç alabilirdi? elini bile süremez maazallah!) "ve diyoruz ki nasıl operatif masonlar bina yapıyorlarsa bizde 'spekülatif' masonlar olarak oturduğumuz yerde özgürlükler ve eşitlikler içinde bir yüce 'insan mabedi' inşa edeceğiz (!). efendim bu nasıl olacak. bu şöyle olacak: herkes bir pürüzlü ve ham bir taştır (duvarcı ustalarından kinaye) herkes kendi ham ve pürüzlü taşını yontarak pırıl pırıl bir taş yapacaktır, sonra bu taşı bir diğerrinin üstüne koyarak insanlık mabedini yükseltecektir." yani burda demek istiyor ki her insan bir taştır.. bu taş yontulup traşlanır.. sonra o kadar pırıl olur ki kohezyonla birbirlerine şakkadanak yapışırlar. yani araya yapışkan, çimento falan bile istemez. yani insanlar arasında artık ne kavga ne döğüş ne kin ne savaş kalmıştır.....

şimdi yukardaki uzun anlatıma bakarsan adamın kurduğu dernek, kastlar ve sosyal sınıflar arasındaki eşitsizlikleri gidermek, herkezi bir ve aynı yapmak (hiç olmazsa gelişmelerine fırsat vermek için..) ve onları yaşadıkları çağın yabancıları oldukları 'özgürlüklerine' kavuşturmak ve 'ütopik' bir insan mabedi yapımına başlamak için birebir...

fikir aslında fena değil. fakat gel gör ki nizamnameyi yapan papaz anderson efendi her ne kadar şudur budur dese de yine de nizamname maddelerine bir parça hıristiyanlık bulaşmış tabii. bu, gelecekte masonların nizamnameleri geliştikçe daha da dallanıp budaklanacaktır. –mesela üç kutsal kitap üzerine yemin etmek, şarap, ekmek tuz yiyip içmek vs..vs..

bu mason biraderler kuruluşlarında ve daha sonra da iddia ederlerki kendileri dünyanın en eski kuruluşlarından biridirler. o da niye dersin tevratta adı geçen

¹ zaten her kesimden adamların da canına minnet. kimki biryerlerden tüyüyor, kimki sığınacak bir yer arıyor, hoop doğru masonlara...

meşhur peygamber süleyman'ın tanrısı için yaptırmak istediği yüce mabedin mimarı 'hıram' diye anılan bir zat aslında bizim ustamız, pirimiz falandır derler... ve böylece yahudilerin ilk kutsal ve efsanevi tapınağını inşa eden mimara da sahip çıkarlar.
bu da kenarda bir not.

seneler geçtikçe mason biraderler çoğalırlar ve dünyanın dört bir tarafına dağılırlar. güney amerikalardan tut ta çinlere japonlara kadar. hatta 1800 lerde osmanlı imparatorluğuna kadar bile sızarlar.

şimdi bu masonlar ne yaparlar?

bir binada toplanırlar...

özgürlük ve eşitlik ve kardeşlik umdelerini benimserler..

kendi ham taşlarını yontmak;

böylece kötü huylardan vazgeçmek, daha iyi insan olmak, insanları insan yapan erdemleri teker teker öğrenmek, benimsemek ve bunları mason binasından çıktuktan sonra sokaktaki adamlara da münasip bir şekilde öğretmek...

bütün bunlar herkez tarafından bilinen belli şeyler.

peki şimdi adam sormaz mı "abi mademki sen bu kadar ulvî ve değerli şeylerin peşindesin, niye binanın içine giripte herşeyi gizliden gizliye yapıyorsun ki?"

cevap şudur:

"bir kere masonluk kuruluş maddeleri gereği ezoteriktir. yani 'içrek' tir.

yani daha anlaşılır bir deyimle içine kapanıktır..

ikincisi masonluk hermetikdir. yani kapalıdır. dışa kapalıdır. bu da eski mısırvari bir sistemdir. öyle herkez istediği gibi buraya girip çıkamaz. ya ne yapmak lazım?

eğer mason olmak istiyorsan önce başvurursun. seni bir sorgu sual ederler ve beğenirlerse binalarına götürüp bir de sınav yaparlar. sınavı kazandın mı olursun mason.

ammmmaaa.. orada söz verir yemin edersin ne gördün ne işittin kimeye söylemek yok. olur mu?"

olur !..

yani biraz çapraşık.

bütün bu yazılan ve söylenenleri bir araya toplarsak şöyle bir özet çıkar ortaya: masonlar eski çağlarda olup biten insanları ilişkileri düzenlemek için kuruldu. bütün üyelerine aynı hakları tanıdı. onalara iyi insan olmalarını tembih etti. ama nasıl iyi olunabileceği hakkında da herhangi evrensel bir reçete vermedi. herkez kendisi bulup çıkarırsın dedi. masonlar bu bilgilerle donatılmış olarak dernekler kurdular ve kafalarına uygun arkadaşlar aradılar. yukarda bir yerlerde dediğim gibi her ipini koparan soluğu dernek binasında alması diye bir de sınavlar yapıp dışarıya karşı kapalı olduklarını söylediler. (gizli değil, yalnızca kapalı.)

peki binalarına kapanıp insanlık erdemlerini kazanabilmek ya da edinebilmek ve bir ütöpik 'insanlık mabedi' kurmak için ne konuşurlar ne yaparlar?

bu okadar merak edilecek bir şey değil.

her dernekte olduğu gibi oturup kalkarken, girip çıkarken, söz alıp konuşurken, yemekte bardak kaldırırken; bütün bunların hepsi bir protokol (oku -> ritüel) çerçevesinde yapılır.

tabii öteki dernek ve kuruluşlara göre biraz da ağır ve ağdalı olan protokol maddeleri masonluğu dışı karşı, kapıları sıkıca kapalı, içerde gizli işlerin döndüğü, hatta bir televizyon haber saatinde söylendiği gibi canlı keçilerin bile kurban edildiği bir kuruluş imajı verir. herkez de buna kanar ve habire orasını burasını kurcalar.

şimdiii....

masonlar ellerindeki protokol kitapları ve kalplerindeki erişmek istedikleri insanlık mabedinin yapımı için uğraşları ile aslında örnek insan olmaları gerekir.

örnek insan ne demek?

işte basitçe yukardaki yaşam tarzını benimsemeye hazır ve bunun için yürekten uğraş veren insanlar....

bir ekmek yapmak için gittin bir kilo un aldın. iki de yumurta. evde de biraz yağ falan vardı. dolapta aranırken biraz da çöreotu buldun.

tamam..

şimdi un, su, yumurta, yağ... hamuru yoğurdun ve tam pişireceksen çöreotunu da üzerine serpeledin.

verdin fırına..

fırından çıkan ekmeği (tabii soğuduktan sonra) dilim dilim kestiğinde göreceğin manzara şudur ki: her dilim birbirinin aynıdır. hiç bir dilim bir öncekinden ya da bir sonrakinden daha kötü ya da daha kalitesiz olamaz.

niye?

çünkü yoğurduğun hamur homojen bir kitledir ve parçalarına bölündüğünde ondan beklenmedik kaliteler beklemek saflık olur. ne varki oraya buraya serpiştirilmiş birkaç çöreotu, üzerine rastladığı dilime bir hoşluk katar..

o kadar.

bu bağlamda bir dernek, bulunduğu toplumun içersinden (hangi toplum olursa olsun hint, mogol, norveç, alman...) seçip, eleyip, sınava tabi tutup, sorgulayıp ayırdığı insanlar o toplumun insanlarıdır.

eğer bir toplum giderek dejenere olmaya, ahlak yoksunu olmaya, çıkarıcı olamaya, agresif olmaya, bencil olmaya eğilimli ise, daha da kötüsü başlamışsa, o topluluktan toplayıp derneğine aldığı insanların kalitesinde, ekmek dilimlerini keserken ümitle beklediğin gibi, dep değişik, ekstradan bir dilimin çıkması imkanı yoktur.

bu mason dernekleri, atlı spor kulübü, mimarlar odası, ankara sanayii odası ve tbmm için de geçerlidir.

bunları niye anlatıyorum.

çünkü bazı insanların zihninde masonlar ekstra bir dilim yerine konuyor. onlar da fani, onlar da insan ve onlar da türkiye cumhuriyeti vatandaşlarıdır. fazla hayale kapılmamak gerekir.

ama masonluk;

bu bir ülküdür, bir hayat tarzıdır. ve masonlarla bir ilgisi yoktur.

gelelim tapınak şövalyelerine:

güzel filip bütün (o öyle zannediyor tabii) şövalyelerin köküne kibrit suyu ektiğini düşünürse adamlar ispanya ve portekiz yollarından ilk önce iskoçya'ya sonra da, iddia edilirki dünyanın dört bir tarafına dağılmışlar.

yukarılarda bir yerlerde dediğim gibi yüzlerce sene orta doğuda yetmişiki millet ve seksen inanç şekli ile birarada yaşamış olan bu adamlar boş insanlar değillerdi. memleketlerine döndüklerinde beraberlerinde belki birçok bilgi, belki hıristiyanlıkla alakası olmayan bir inanç türü, belki bir çok gizemleri de beraberlerinde getirmiş olabilirler. bunu kimse bilmiyor. (herkez atıyor !)

güzel filip'in soykırım operasyonundan kelleyi kurtaranlar ise edindikleri bilgileri mutlaka devam ettirmek ve yaşatmak isteyeceklerinden kuşku duyulmaz.

bu devam ve yaşatmanın mason localarının çatıları altında olduğunu ya da olması gerektiğini söyleyenler var. tabii bu bir varsayım.

umberto eco'nun sarkaç adlı kitabına bakarsan "masonlar tapınak şövalyelerinin komik bir karikatürü olmaktan ileri bile gidemezler"

ama bu ihtimali de masonları anlatırken atlamak istemedim.

6 şubat pazartesi 2006

Nur-u ziya'ya dilekçe Kendinizi tanıttın

Nuruziya e-posta gurubuna yapmış olduğunuz müracaata teşekkür ederiz. Gurubumuza üyelik kısıtlı ve bazı şartlara bağlı olduğu için kendinizi tanıttımanızı rica ederiz.

Saygılarımla,
Nuruziya Gurubu Yöneticisi

tanıtım

1937 yılında istanbul'da doğdum. kısaca lise mezunuyum.
1966 yılında türkiye büyük mason mahfilinde tekris oldum.
bindokzyüzyetmişli senelerde mücbir sebeplerden dolayı bir sene ara vermek zorunda kaldım.
bundan sonra yirmisekiz sene tepebaşı'ndaki kuruluştaki masonluğu öğrenmeye gayret ettim.
bu zamana kadar masonluk öğretisinin bana vermiş oldukları ile masonların aynı doğrultuda gitmedikleri zehabına kapıldım.
cereyan eden olaylar (bu her iki taraf için de geçerli)
beni teyit eder mi... bilemem...
yirmi kûsur senenin sonunda ise uykuya bile yatırılmadan cemiyeti terkettim.
kesin olarak ayrılmış olamama rağmen bana verilmiş olan masonluk payesini, öğretinin ve mefkuresinin çizgisinde dürüst ve açık olarak taşımaya gayret ettim.
ayrılmış olduğum otuzuncu dereceye kadar yalnızca iki defa resmi görev aldım.
bunun sebebi ise özgürlük ve eşitlik vaaz eden bir sistem içersinde hiyerarşiyi hoş görmememdir.
ters gibi duran bütün bu fikirleri savunmak, öğretinin vakur bir şekilde ayakta durabilmesi için yirmisekiz yıl boyunca çaba harcadım. ancak bir çok masonlar masonluktan daha baskın çıktılar. bu konuda yıllar boyu biriken fikirlerimi, deneyimlerimi ve izlenimlerimi "duvarcı ustaları" isimli bir kitapta topladım.
aklıma gelenler bunlar.
sevgilerimle
aykut yazgan

Yanıt:

Maalesef.....

nuruziya sokağı 25'e gönderilmeyen bir yazı

sayın baylar

uzun bir süre önce moson cemiyetinden (tepebaşı 111) ayrıldım. ayrılmam istifa etmek şeklinde olmasına karşın, bu cemiyete intisap eden insanlara bir kez verilen masonluk payesinin geri alınması mümkün olamadığından halen büyük bir titizlik, saygı ve onurla onu taşımaya gayret ve devam ediyorum.

böyle onurlu bir yükün getirdiği sorumluluk duygusu ile gerek bir takım televizyon kanallarından ve gerekse de yazılı basından zaman zaman masonluga, haklı veya haksız yapılan bir çok şifahi ve yazılı, tecavüzkar saldırıya karşı da, belkide haddim olmayarak belki de aşırı işgüzarlık olarak vasıflandırılabilircek tepkiler gösteriyorum.

sayın attila ilhan cumhuriyet gazetesinde birer gün ara ile (bugün dördüncüsü intişar etti.) yazdığı üç yazıyı herhalde okudunuz.

bu yazıların gözünüzden kaçtığını hiç sanmıyorum. ama kaçtıysa yazıları 21/23/25 ve 28 eylül tarihli cumhuriyet gazetelerinin tedariki ile 16. sayfalarında okuyabilirsiniz.

masonların, bilhassa ileri yaştakilerin ve bilhassa sayın ilhan'ın yazılarında adı geçen muhterem üstadın, bilerek veya bilmeyerek "masonluğun nam ve hesabına" yapmış oldukları gafların ve herhalde uzun boylu, nerelere kadar gidebileceği düşünülüp tartılmadan sarf ettikleri bir takım sözlerin, masonların masonik aydından (!..) gayrı bir sınıf olarak mütalaa ettikleri türk aydını olma sıfatını kazanmış insanların haklı tepkilerine neden oluyor.

sayın ilhan'ın "düşünülüp tartılmadan" söylenen bu kabil hamasi söylev ve demeçlerden yola çıkarak ve tabii (yazısında aynen kendi tabiri ile) "hamsalak" olmayan bir aydın olarak haklı bir şekilde :

1.ulus, demokrasi ve sosyal sınıflar ve tarih namına göstermiş olduğu tepki
2.ve bunlara dayanarak tarihi ve mantıki savlarla temellendirdiği, adeta cehalete karşı verilen bir ders gibi sunduğu bu yazılarına maalesef söylenecek hiç bir şey kalmıyor.

birinci yazısının bir yerinde de üstadın ironi ötesi bir alaycılıkla altını çizdiği gibi camianın (25 veya 111'in) verdiği tepki komik, yüz kızartıcı, üzücü, küçük düşürücü..

bu bağlamda merhum ilhami soysal'ın masonlarla ilgili kitabında -shf 98- mahmut yesari'nin tasvir ettiği pandomime hak vermemek elde değil..

sizlerin şifahi, (yazılı olabileceğini hiç sanmıyorum..) attila ilhan'ın deyimi ile cepheden olmayan ve mülayim tepkilerinizin ne olduğunu veya olabileceğini bilemem. fakat ben sizlerin değil, masonluk adına duyduğum acıdan dolayı sayın ilhan'a şunları yazdım:

bundan bir süre önce masonları ve belkide

onların içinde bulunduğu sistemi seri halde yazmış olduğunuz bir kaç yazıda, kuruluşun mefkuresini ve tarihini ve ülküsünü ve prensiplerini, (bilhassa sistemi

yeterince araştırmamış ve dolayısıyla tanımayanlara ki bunların içinde sizin de olmanızı yazılarınızdan edindiğim intiba ile kuvvetle muhtemel sayıyorum) üzerine sıkıştığınız projektör ışığının altında düşürdüğünüz gölge ile hak etmediği bir perspektiften gösterdiniz okurlarınıza..

hıristiyanların ve müslümanların ve musevilerin rezileti herhalde mensup oldukları inanç sistemlerini hiç bir şekilde ilzam etmeyeceği düşüncesiden hareket ederek masonların da bu tür davranışlarının yukarda adı geçen mefkure ve uzantısını bağlamayacağını düşünüyorum.

haklı veya haksız, bu çıkışıma rağmen her iki tarafında bir ütopyaya, bir ülküye düşüncesizce düşürdükleri bu gölge günlerdir içimi karartıyor.

saygılarımla
aykut yazgan

sn ilhan'a gönderilmeyen bir yazı

sayın attila ilhan,
bundan bir süre önce masonları ve belkide onların içinde bulunduğu sistemi seri halde yazmış olduğunuz bir kaç yazıda, kuruluşun mefkuresini ve tarihini ve ülküsünü ve prensiplerini, (bilhassa sistemi yeterince araştırmamış ve dolayısıyla tanımayanlara ki bunların içinde sizin de olmanızı yazılarınızdan edindiğim intiba ile kuvvetle muhtemel sayıyorum) üzerine sığıtığınız projektör ışığının altında düşürdüğünüz gölge ile hak etmediği bir perspektiften gösterdiniz okurlarınıza. hıristiyanların ve müslümanların ve musevilerin rezileti herhalde mensup oldukları inanç sistemlerini hiç bir şekilde ilzam etmeyeceği düşüncesiden hareket ederek masonların da bu tür davranışlarının yukarda adı geçen mefkure ve uzantısını bağlamayacağını düşünüyorum.
uzun soluklu bu girizgahın nedeni artık bin gün kadar önce yazılmış belkide güncelliğini hiç bir zaman kaybetmeyecek olan ve fakat geride kalmış ve eskimiş bir yazı dizisini yeniden yeniye çiğneyip geniş getirmek değil.
o sıralarda ittihat ve terakki ve beктаşileri masonlarla birlikte adeta bir solukta telaffuz ederek gazi'nin karşısına koymanıza doğrusu aklım ermemişti.

10.9.98

süprem konsey

geçen akşam birkaç arkadaş toplanmış sohbet ediyorduk. söz döndü dolaştı cemiyetin en yüksek kademesi olan “yüksek şur’aya” geldi. şur’a olarak tabii ki yüksek olacak. zira benim zamanımda binanın en üst katını işgal ediyorlardı. eğer halen öyleyse demek ki halen “yüksek”. yani değişen pek bir şey yok. sonra laf arasında “yahu” dedik “bunun bir başka adı daha vardı. neydi o?” birisi hatırladı. “süprem konsey”.

süprem deyince de benim aklıma eski tekstil bilgileri üşüştü birden. örgü kumaş cinsleri meyanında aklımda kaldığı kadarı ile ribana, interlok, kaşkorse, waffle, selanik örgü, ottoman gibilerinin arasında bir de süprem vardır. bunlar genelde yuvarlak makinalarda bazen otuz bazen kırk, elli adet iplikle örülür. şimdi bu süpremlerle o süprem aynı şey mi pek bilemiyorum. yalnız birinin yalnızca konseyi olabilirken diğerinin mikrosu, mozayığı, mini jakarlısı, ringeli hatta fantazisi bile vardır. filvaki konseyin de pek alelade olmadığını biraz da fantaziye meylettğini söyleyenler var. söyleyenler var diyorum çünkü girip görülmesi için nomenklatur adabı gereği yetmiş yaşın üstünü beklemek lazım nede olsa.

bu arada birde ağız tadıyla yenebilen bir iki süprem daha var. onaları da ilişikte beğenilerinize sunuyorum.

tepebaşı 111'e mektup

türkiye büyük mason mahfili
saygıdeğer büyük üstad'ına

meşrutiyet cad 111
tepebaşı / istanbul

cumhuriyet gazetesi yazarlarından ve türk edebiyatının tanınmış isimlerinden atilla ilhan beyefendinin bir süredir cumhuriyet gazetesinin arka sayfasındaki sütununda yazmakta olduğu yazıları belki de sizler ve camianız da dikkatle takip etmektesiniz.

haklı meşgalenizin arasında gözden kaçmış, okumamış veya görmemiş olmanız düşüncesi ile bu yazıların birer kopyalarını size ilişikte göndermeme müsaade buyrulmasını rica ediyorum.

cemiyetinizden istifa etmiş biri olarak eski alışkanlıklarımın kopmadığımdan ve bana verilen şerefli bir sıfatın geri alınması da mevzubahis olmadığından, geçen zaman süresi içerisinde mensuplarına yapılan haklı veya haksız saldırı veya sataşmaları nazarı itibare almaksızın ve fakat mefkuresine ilişkin neşrolan, söylenen her türlü düşünce ve yazıyı cemiyete duhul ettiğim ilk günü heyecan ve titizlikle takip etmekte azami gayreti gösteriyorum.

bu meyanda (hatırlatmayı zul addederim) kanal yedi televizyon kuruluşunda arka arkaya yayınlanan ve bence süfli ve rezilane bir şekilde kamuoyuna sunulan programa verdiğim tepki ve bunun yazılı metni sanırım halen hatırlarınızdadır. o sıralarda insalarından daha çok inanışlarına ve ülkülerine yönelik bu tür saldırılara yetkili hiç bir organ cevap vermemiş tepki dahi göstermemiştir.

bir kuruma mesnetsiz ve belkide nedensiz ve bilgisizce yöneltilen bu tür eleştirileri o kurumun, kuruluşunun mayasında bulunan cevap vermeye tenezzül etmeyen monolit bir kayanın suskunluğu içerisinde mütalaa etmesi ve kale dahi almaması elbetteki kurumun ilkeleri açısından saygı ile karşılanması gereken bir davranış olarak mütalaa edilebilir.

ve fakat her tür aktivitesini toplumun bir parçası olarak sürdürmek ve ancak mensubolduğu o toplumdan dolayı var olabilmek meziyetine sahipse, o zaman kamuoyu denilen ve onu oluşturan unsurlara varoluş nedenlerini, icap ederse umdelerini zaman zaman açıklaması ve en önemlisi kendisine karşı yöneltilen her tür haklı veya haksız saldırıya karşı tavrı alması, içinde yaşadığı topluma ve onu oluşturan bireylere karşı savunduğu ilkeler bakımından kanaatimce zorunludur. aksi varit olduğu sürece kamuoyu ve onu oluşturmaktan çok manipüle eden güçler galebe çalacaklardır.

müstafliliğim ve dolayısıyla yetkisizliğim yukarda, belki de ölçüyü aşan bir ölçüsüzlükle sarfettiğim sözlerimin haksız, ukalaca olarak mütalaa edilmesine vabestedir. bunda haksız da sayılmassınız.

ancak bana layik görülen, taşımaktan onur duyduğum ve elan uhdemde bulunan paye ve onun temel ülküsü de halen kaybolmuş değil.

28.04.98

Saygılar

atatürk neden öldü? ²

ortaya atılan bu soru bana,bir taraftan birçoklarının uzun süredir kafalarının bir yerinde yatan bir soru işareti olduğu gibi, diğer taraftan da atilla ilhan merhum üstadımızın bizlere veya birkaç yazara devrettiği bir vasiyeti gibi geliyor.

yapılan araştırmalarda gazi'nin umuma açıklanan ölüm nedenin "siroz" olmadığı eski masonlardan doktor mim kemal üstadın yanlış kinin tedavisi sonucunda karaciğerinin iflas etmesi sonucunda vefaatt ettiği iddia ediliyor.

burada sahneye rol sırası ile çıkanlardan birincisi mason üstadı doktor mim kemal'dir. gazi localarını kapatmış. kendileride kendilerini mecburen ve yürekleri yanarak uyukuya yatırmışlar. tabancalı bıçaklı ve bombalı tasarlanan ve bir türlü gerçekleşmeyen binbir tane suikastın ardından adamcağızdan intikam almak ve kendisini külliyen ortadan kaldırmak için masonların eline herhalde bundan daha iyi bir fırsat geçmezdi. kinin tedavisi.

merhum atilla ilhan üstadımız da hayattayken zaten cumhuriyet gazetesinin arka sayfalarında bu konuya sık sık değinirdi. "bizim başımıza ne geldiyse ittihatçılar, dönmeler ve masonlardan gelmiştir" derdi. üstadın hayattayken yazdığı yazılarla ölüm nedenin araştırılması vasiyeti birbiriyle örtüşmesi sonucunda gerçek faili elyordamıyla dahi olsa bulmuş olduk. demek ki masonlar beynelmilel bir yeraltı gücü olarak kimselerin beceremediği bir işi tereyağından kıl çeker gibi halletmişler. olayın perde arkası biraz daha aralanabilse belki de selanikli – dönme - maliye nazırı cavit beyin ahvadı ve 1908'lerden beri gazi'nin ters düştüğü bir takım ittihatçı kalıntıları bile bu ölümden bir şekilde sorumlu tutulabilirler. kimbilir belki de her iki mahfel de doktor beye yardım etmiştir.

diğer taraftan yukardaki saçmalıkları bir kenara bırakırsak, gazi'nin sigara, kahve ve içki alışkanlığının had safhada olduğunu tarih bize anlatıyor. bir insanın ölüm nedeninin bunlara bağlanması; bir mason doktoru kinin tedavisi ile itham etmekten ya da dönmelerin intikam hislerinden veya ittihat ve terakkicilerin suikast teşebbüslerinden daha akla yakın geliyor. yaptıklarını en yakınında bulununan (kulakları iyi duymadığı için herhalde) silah arkadaşına bile anlatamaması yada arakadaşı tarafından anlaşılammış ve ölümünden daha bir iki sene bile geçmeden bütün yaptıklarını tepetaklak etmeye başlayacağını ve bunu hayattayken gören bir sistemin varlığı onu içkiye sigaraya bağlamasın da ne yapsın?

² Konu uzaktan da olsa birazcık masonları ilgilendiriyor diye buraya girdi..

olimpiyatlar

saygıdeğer ustalar,

alp oray`dan ve diğer bazı ustalardan gelen iletilerde "noolur lütfen aşağıdaki linki tıklayın ve istanbul şehrine 2012 olimpiyatları için oy verin!.." notları geliyor.

bundan bir süre önce "lösemiden ölmek üzere olan ve artık son günlerini sayan minik bir yavruya kart gönderme" kampanyası açılmıştı hatırlarsanız...
bir zamanlar da (günahım kadar sevmediğim) time dergisinin başlattığı "asrın yüz büyük insanı" yarışmasına fanatik bir coşkuyla neredeyse bütün türkiye gaziye oy vermeye çağırıldı.
daha sonra, bir takım akli evvellerin dünyanın ikinci yedi harikası yarışını başlattıklarında "lütfen herkes ayasofya`ya oy versin" furyası alıp yürüdü.

şimdi de bu...

lösemili çocuk kısa bir süre sonra öldü. gönderilen kartlar ise onun yaşadığı acılı hayatın bu son günlerini sanırım daha mutlu geçirmesini sağlayamadı.
ancak kampanyayı körükleyenler ve bir kart gönderenler vicdanlarının bir yerine kendilerince küçük bir karanfil koydular.. ve bir şey kurtardıkları, bir görev yaptıkları, bir kutsala yakınlaştıkları ve belki de biraz aziz mertebesine bile yükseldikleri vehmine kapıldılar... karanfil kuruyuncaya kadar...

onca çabaya rağmen yapılan yarışmada ayasofya dünyanın yeni yedi harikası arasına giremedi.

eğer girseydi ...

bu anlamsız sidik yarışını avaz avaz körükleyenler bir kerecik olsun arkalarına dönüp te, bizansın yaptığı bu koskoca yapının tarihi ve kültür değerini hiç sayarak yanbaşına iki minare kondurup camileştirdiğimizi nasıl açıklayabilirlerdi tarih önünde ve harikalar meyânında?

(ve halen de bir cami olduğunu iddia eden çevrelerin varlığında...)

eğer girseydi ...

bir taraftan bu yarışmaya katılan, inci gibi korunmuş bir "dodge saray"inin zerafeti ile bir sürü depremlerin bile yıkmayı beceremediği bir ayasofya`nın, her kültür mirasımızda olduğu gibi, dış ve iç görünüşünün sefalete terk edilmişliğini nasıl açıklayabilirdik?

edepsiz ve ahlaksız medya tarafından ve onlara alet olan bir takım akılsız insanların teşvikiyle fanatikçe sürdürülen "atatürk`ün yüzyılın yüz büyüklerinden biri" seçilmesi için başlatılan kampanyada da aynı hüsrana uğranmadı mı...

bu, gazinin değerini bizim gözümüzde ve dünyada ona tarafsız bir gözle bakan cümle alemin ölçülerinde kuçülttü mü?

sanırım hayır...

ancak kalplerimizde, halen varolmamızın sebebi hikmeti olarak değerli bir emanet gibi titizlikle sakladığımız bu güzel insani bu kadar sufî bir olaya bir yarı beygiri gibi surduğumuz için pisman olmadık mi acaba?

şimdi de istanbul'un olimpiyatlara ev sahipliği yapması...

ufak bir kar serpintisinin şehrin atar damarları olan asfalt yollarda acmıs olduğu banyo kuveti misali cukurlardan hiç söz etmeyeceğim...

haftada birkaç defa kesilen elektrikleri, suları da es geçeceğim...

patlayan dogalgazlar ve kopan kopru telleri anılmaya bile değmez...

her sene yeniden bir muteahhiti zengin eden kaldırımlarını ve üzerlerindeki iski, ptt vesaire gibi olum tuzaklarını da burada anmaya gerek yok. çünkü onlar yayalara değil şehrimizin nadide hanımefendilerinin dört cekerli, at misali binek arabalarının park yerlerine aittir.

şehrin en mutena semtlerinde (mutena olmayan semtler için mehmet akif ustadın "seyfi baba" siirini okumanızı tavsiye ederim. eğer zahmet edip okursanız bu semtlerin, ismine istanbul denen bir metropolde ve yirmibirinci yüzyıla adım atılırken halen rastlamak imkânın var olduğunu göreceksiniz..) biri yanıp biri yanmayan, biri sarı bir diğeri beyaz yanan, bir baskaları ise devamlı göz kırpan sokak lambaları artık kale alınmayan vak'ayı adiyeden sayılıyor...

otoyollarımızda geçeyeyin lambaların kilometrelerce yanmaması ve fakat bir kısmının ise sabah sekizden öğlen bir'e kadar yanması...

insani biraz olsun rahatsız ediyor da demiyeceğim...

çünkü bu aziz nesin'in yüzde altmışyedilik insan aptallığı sınıfına giriyor.

kültür duygularını, varlıklarını ve dayanaklarını tamamen kaybetmiş, dörtbir yanı sivasız, beton kolonlarının tepelerinden çelik inşaat demir-filizleri fiskıran, her birisinde asgariden dört cami bulunan geçekondü semtleri tarafından teslim alınmış bir şehirden söz etmeye korkuyorum...

en ufak bir yağmur serpintisinde ulaşımı felç olan, sirklerdeki carpısan arabaların bile yüzünü solduracak bir geri zekalilikle vasıtalarını kullanan birbirlerinin üstüne çıkan, sağlayan, sollayan, carpısan ve carpıstıkları için adam öldürebilen bir ahalden bahsetmekten ise hiçap duyuyorum...

büyük bir gayretkeslikle kekeme ve sakat insanlardan sahnelere yıldız yetistirmeye çalışın ve yatak odalarının ve insan yasasının mahremiyetini hayasızca cümle aleme teshir eden bir medyayı, mansetlerinde asilsiz haberlerle insanları korkutmayı gazetecilik sayan bir ahlaksızlığın dizboyu olduğu bir şehri (türkiye'nin diğeri bütün şehirlerini tenzih ederim) düşünmek bile istemiyorum...

milyona yakın insanın ve çocuğun evsiz barsız, sokaklarda, acbiilac ve giderek galopan bir hızla en koyu sefaletin kucagina itildiği bir şehirde yaşıyoruz..

bu insanlara yardım elini uzatmak ehemmiyetten daha da muhim bir hal arzederken, onlara hakettikleri (galiba anayasada yeri bile var...) insanca yasama koşullarını sağlamak farz iken, bir reklam ve bir gösteris uğruna astronomik

rakamlara varacak olan olimpiyat stadlarına, kosu parkurlarına, misafir ağırlama otellerine , bilmem kaç bin kişilik kapalı spor salonlarına harcanacak olan paraları vicdaninizda lütfen bir hesap edin.

ve su iki satır yukarıda yanyana duran değerleri lütfen terazinizin hassas kefelerinde bir kere daha tartın ve yanyana yaşadığınız bu insanlarla bu istanbul`u nasıl bir olimpiyat şehri olarak önerdiğinizize ya da düşünebileceğinizize karar verin.

ben yoruldum. sanırım siz de okumaktan yorulmuşsunuzdur.
ama istanbul`u olimpiyat şehri olarak önermeden önce lütfen beş dakika düşünün..

bu arada..

oturdüğünüz şehri borazanla dünyaya tanıtmaya gayretkesliği içerisindeyken bir kaç hafta önce sahip çıkmanıza ricakar olduğum bir eski usta için yazıya bir tek satır cevap bile gelmedi.
bilgilerinize.

YAZIŞMALAR

Sevgili Aykut Üstadım ,
Birden bire Nar Locasının kardeş sofralarındaki o güzel ve yerinde söylemlerin aklıma geldi, bir konuşmacının tam bütün söyledikleri ile mutabık olduğumu düşünürken bir pencere açardın ve alıp götürürdün başka boyutlara ve açılara seni dinlemek bir zevkti, Sezer kardeşimizde öyle idi, yani Keşke tekrar aramızda olsanızda sizden tekrar yararlanabilsek, çok **egoist**'ce oldu ama söylemeden edemeyeceğim. Bir Locada sizler gibi köşe ve kilit taşlarının eksikliği her zaman hissediliyor,

Bu arada :

Aşağıda söylediklerinin hepsine katılıyorum, fakat bu Ülkeyi ve Şehri bu hale getirenleri, getirenleri meydana getirenleri, nasıl bir formülle en **kısa zamanda** vurmada kırmadan itmeden kakmadan hırpalamadan nasıl düzeltebiliriz, normal süreçlerin bu hızlı insan yozlaşmasını önlemesine imkan yok, onların normalleri bizim normallerimiz olmaya başladı bile, ARABESK YOZLAŞMA zaten yatkınlık nedeni ile alabildiğine almış başını gidiyor,

Bizler de büyük fireler vererek gittikçe artacak yerde azalıyoruz gibi geliyor bana, dikkatsiz seçimlerimiz de cabası tabi,

Neyse Aykut Üstadım,

Bir çığ gibi büyüyerek cahaleti yenmelerinde, toplumumuzdaki bu hızlı çürümeyi iyileştirecek formülü yine senin bulacağına inandığımı belirtirken,

Bir televizyon kanalı olsa, ENSTİTÜTÜ TV gibi ŞEHİRLİ AKADEMİSİ TV gibi 24 saat, adabı muaşeret, köyde ve şehirde nasıl yaşanır,sağlık,sosyal ilişkiler,Düşünce, alanında da modern insanın nasıl yaşaması gerektiğini **bu cehalete** öğretebilecek örnek olacak sadece bu gaye ile yayın yapacak reklam almayacak gönüllü kuruluşların ve kişilerin desteği ile yaşayan bir kanal sence kurulabilir mi?

Eski köy enstitülerinin kuruluşunda bu gaye de vardı galiba, ne dersin, ARABESK KANALLAR alabildiğine çoğaldı bir tane ÇAĞDAŞ İNSAN KANALI yok ne dersin,

Kimler nerede nasıl bulunmalı, ne dersin, Felsefi kuruluşlar nasıl bakar bu fikirlere ?

Sevgili Aykut Üstadım,

Serzenişin "Eseyan Usta Emanetleri" ile alakalı ise yerden göğe kadar haklısın, bu konuda benden yapmamı istediğin birşey varsa emret, İçten Kardeşçe Sevgi ve Saygılarımla,

Önder Öksüzoğlu

Sevgili Aykut ustadım,
Yazınıza yanıt vermememiz etkilenmediğimizi göstermez; kendi payıma söyleyeyim: Ben çok etkilendim ve yazınızı üyesi olduğum bazı platformlara, isminizi saklı tutarak gönderdim. Tumunden de olumlu, yani katılan tepkiler geldi. Oyle mukemmel özetlemişsiniz ki, buna ne karşılık verilir, bilemedim. Sanırım kardeşlerin bir çoğu da bu nedenle, iclerindeki şeyleri ifade edememekten çekinerek sessiz kalmış olabilirler. Tabii bu benim düşüncem; ama yanıldığımı sanmıyorum. Sadece, sanmıyorum. Yoksa, elbette yanılabilirim.
en içten, kardeş sevgilerimle, saygılarımla.
Asens

sevgili ahmet,
ondere yazdıklarım kimseyi incitmek istemedim.
bu yazıma mekanlarını pek az kullanmaya gayret ediyorum. ancak patlama noktasına geldiğimde bir şeyler yazıyorum. böyle bir patlamanın ise ilgi görmesini umit ettiğim aydın bir topluluk yerine kor bir kuyuya düşmüş olması endişesi beni çok uzuyor.
mesele bundan ibaret.
ilgine, hassasiyetine ve herşeye çok teşekkür ederim.
sevgilerimle

Sevgili Aykut kardeşim,
Artık bize kardeş diye hitap etmek istemiyor musun ki,ironi dolu saygıdeğer ustalar diye hitap ediyorsun ,gerçekten anlamadım.
Ben seni her zaman kardeşim olarak görüyorum, görmeye de devam edeceğim.
Senden bir ricam var,
Lütfen bu mail yazışma gurubuna iletilerini yollarken,kardeşlerinin hamtaşına vuracak biçimde eleştiri yapma.
Tüm kardeşlerimin olduğu gibi,senin de düşüncelerinin bu yazışma gurubunda görünmesi,hepimizi mutlu edecektir,ama geleneklerimizi, (bizi yüzyıllardır ayakta tutan) her zaman anımsayarak ve de sevgi ile bitbirimize hitap edelim.
KSS
Alp Oray

sevgili alp,
birincisi, sevgili ahmet`e de yazdığım gibi yazılan yazılar, benim tanıdığım kadariyle kendisine aydın diyebilecek bir topluluga hitaben yazıldı. teslim edersin ki benim bunları fenerbahçeliler derneği veya atli spor kulubüne ya da tbmm`ye göndermem bir sey ifade etmez.

ikincisi, bazı tamiratların yapılabilmesi için evimize çağırduğumuz fedayi beye de, leonardo'ya da bach'a da ve (değerlerinizi çok iyi bildiğim için) sizlere de "usta" diye hitap ediyorum. bu benim elimde olan yegane en yüce bir değer. ve sanırım çok sık kullanılan "ustad" kelimesi ise ustanın biraz entelcesi oluyor. ucuncusu, sen de çok iyi bilirsin ki formalitelerin sig sularında sinaverlik ederek birbirlerine sözde muhabbet ve göz süzösleri ile "caanım kardesim" ya da "efendim ustadım" diyerek sirnasan nice insanlar pekala riyakarlık batığı içinde olabilirler. senin ise benim hitap şeklime bakmadan sizlere olan sevgi ve saygı derecemi ölçebilmen lazımdı. beni gurubunuza aldığınız için daha öncede hepimize teşekkür etmistim. yeniden ediyorum... gösterdiğiniz bu husuniyeti suiistimal etmemek için elimden geldigince sizleri a z rahatsız etmeye gayret ettim. dilersen bundan sonra hiç rahatsız etmem... ve bu bir veda yazısı niyetine geçer segilerimle

aykut

Sevgili Aykut ustadım,
Lutfen bu yazı\$ma mekanlarımızı daha çok kullanınız ve böylelikle sizden daha çok faydalanmamıza imkan veriniz.
Halisane, içten dileğim, istirahatim budur.
KSS
Asens

sevgili ahmet,
sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.
bu en sonunda bir yazı\$ma tanışıklığı, ama yuzyuze gelmeden de insanlar insanların ne kumastan olduğunu yazı\$malarla da pekala anlayabiliyorlar.
alp ustada yazdığım gibi sanırım artık sizleri rahatsız etmiyeceğim.
faydalanmak konusuna gelince, bunu sanırım haddinden fazla abarttın.
en içten sevgilerimle
aykut

Sevgili Aykut kardeşim,
Bizim bu yazışma ortamımız,biliyorsun ki ismini onurla taşıdığımız Selami İşındağ
L.: yazışma gurubudur.
Burada herkes düşüncelerini özgürce ifade edebilme özgürlüğüne sahiptir.
Burası herkesin kendi özgür düşüncelerinin de ,özgürce ifade edildiği bir yerdir.
Senin her zaman düşüncelerinle aramızda olmanı arzu ederim.
Katkılarının ışığımızı yansıtmamızda olumlu olmasını diliyorum.
Kardeş sevgilerimle,

Alp Oray

Sevgili Aykut abi
Ozdemir Asaf'in bir siirinden esinlenerek.
Ben bir cekicim
Vurdum, hep vurdum
Ama kendime
Hep kendime

KSS

Tanju

Sevgili Aykut "usta",
Selami isindag sanal platformuna yazmaya son verdiginizi anliyorum
-inchallah yanli\$ anlami\$imdir, ama boyle anladim!-.
Bir de, ">sana nasil tesekkur edecegimi bilemiyorum" demi\$siniz.
Te\$ekkurunuzu haketmek icin ne yaptigimi de bilmiyorum, ama ille de bana
te\$ekkur etmek isterseniz, benim ki\$isel e-posta adresimi bilgiduzerinizin
"adresler" deposuna kaydedebilir ve okumaktan, izlemekten, fırsat oldukca
dinlemekten gercekten buyuk haz aldigim ve bilgilendigim yazilarinizi,
fikirlerinizi, goru\$lerinizi, benim bu ozel adresime gonderebilirsiniz.
Beni kendinizden mahrum etmeyiniz lutfen.

KSS

\$ensilay

tamam..
imkan oldukca yine yazisiriz.
yeniden tesekkurler...
sevgilerimle

aykut

yazı

biraz da; o sıralarda iyi bir mevkide (!) olan babamın sırtımdan iteklemesiyle kendimi yüzonbirin içersinde buldum..

birdenbire...

ve yirmiyedi sene kadar masonluk yaptım..

yirmiyedi sene de göz açıp kapayıncaya kadar, bir hayhuy, bir çekişme, bir didişme ile geçti gitti.. ta ki ikinci kez verdiğim istifamın yirmidört saat içersinde yüksek makamlarca jet hızıyla onaylanıp, hatta *bi daha da gelmesen iyi olur* tavırlarıyla kendimi kapının dışında buluncaya kadar.

yani.. düşünüyorum da; bir insan bukadar mı lanet, çekilmez, aksi, aykırı birisi olabilir?. bukadar mı bigane, düşüncesiz, sistemi anlamamakta direnen bukadar mı kalın kafalı olur? ki, arada bir istifasını veren şu ya da bu kardeşin peşinden koşup, rica minnet tekrar geri dönmesi için çırpınılan; ya da olmadı bir süre sonra tekrar gelebilirler ümidi ile uykuya yatırılan üstadların aksine *git bi daha da sakın gelme mi* denilir...

neyse..

masonlar *bir çoktur*.. ve bu bir çok içersinde bir de kendinden menkul hiyerarşik bir düzen vardır. bu katı ve aşılamaz düzen masonlara çok eski zamanlardan kalma kötü bir mirastır bence. bunu burada söylememin nedeni ise:

bu *bir çok*ların içersinde *bir çok* canım gibi sevdiğim insanlar, anlaşabildiğim insanlar, mutlak fikir birliğinde olduğum insanlar, beraber gülüp beraber ağladığım insanlar *bir çok*'tur.. ancak istifamı bahane edip beni kovalayan ise; sistemin örgütleyip bir şekilde (tabirimi mazur görün) başına bela ettiği hiyerarşik bir iki kişidir.. ya da bilemediniz otuzüç..

bu kadar laf salatasıyla sanmayın ki bir dışlanmışlığımdan yakınıyorum.. giren olur çıkan olur.. istenen bağra basılan olur.. olmayan da olur.. bu bir sistemdir.. kuralları vardır.. ve bu kurallar asırlıktır.. belki de en eski zamanlarda mabede misafir edilen üçbeş şövalyeden sonra kurallar biraz da olsa mutasyona uğramıştır.. belki daha sıkıdır ya da daha gevşek.. ama kural kuraldır.. bernhard de clairvaux ya da andersen..

onun için yukardaki iki paragrafta yer alan *ben*'le ilgili olan yakınmalar bir nevi görmemişliktir, mızımlıktır, terbiyesizliktir.. mazur görün.

masonluğun, daha çok modern masonluğun (eğer böyle bir şey varsa..) dünyaya açtığı bayrakta eğer kabbalistik gizemleri ve simgeleri kıskandıracak kadar girift olan anlatım karmaşasını çözmeye hamle eder ve de bir şekilde başarırısanız, altında veya üstünde ve eninde sonunda varılması imkansız olan bir ütopyaya varma tutkusuna varırısanız..

filvaki *varabilmek* imkansızdır, etimolojik karşılığı itibarıyla.. ne de olsa *ou* (ou) ve *τόπος* (topos) .. yani "yok-yer... ancak masonların *bir kısımları* doğuştan *topal*

karıncalardır.. bütün bir gün binbir güçlkle çıktıkları sağlam duvarı ertesi sabah geldiklerinde yarısı vandallar ve ahlaksızlar tarafından yıkılmış olarak bulsalar bile, ellerinde *bir mala*, cehd ederler *duvar çıkmayı...*

bu *bir kısımlar clairveaux*, andersen, frederik ve daha bir çok *aklı evvel (!)* diğerlerine nanik yaparak; ve belki de daha o derecelere bile gelmeden, şimdiden bir takım merdivenleri çıkmış olmak ve inebilmiş olarak ve bütün inak, inanç, tutku ve boş kaideleri ayaklar altına alarak kendilerine *bir doğru yol* çizerler. ve onlar, *bir sürü'nün* ağızlarına bakkal sakızı yaptıkları *ham taş yontma* söylemini; belki de o dört duvar arasına gelmeden çok önce halledenlerdir..

böyle *bir kısımlara*, ahlaklarına, terbiyelerine, samimiyetlerine, ayaklarının altına almış oldukları kara inanca ve duvarcılık konusundaki ustalıklarına bakarak onları o mabedin bambaşka daha çok ta müstesna bir odasına yerleşmelerini ister gönlüm. ve bütün bu haslet ve faziletlerinin büyümelerine, yeşermelerine, ve ağaç altında oturan tüm diğer insanlara hakettikleri meyvaları verebilmeleri için onların herşeyden önce bütün bu güzelliklerinin yanında *özgür* olmaları lazım diye düşünürüm.

sanırım gelmek istediğim *anahtar kelime* de bu... *özgür...*

güzel adam bülent ecevitin bir şiir kitabının önsözünde bir kadını vardır.. ve bir erkeğe devamlı olarak özgür olmasını söyler durur.. günün birinde yüksek bir binanın balkonuna çıkan adam çırılçıplak soyunmuş olarak kadına bağırır "bak işte artık özgürüm"..

bu değil... bu değil tabii..

diyorlar ki: benim özgürlüğümün bittiği yerde seninki başlar...

böyle bir safsata yoktur.. nasıl bişey bu?.. özgürlük göz alabildiğine bir alandır..

sınırsızdır.. konulan bütün sınırlar ve mevcut bütün kanunlar; hırslardan, nobranlıklardan, hodbinliklerden, samimiyetsizliklerden, güvensizlik ve bencillik... evet.. bencilliklerden dolayı vardır..

benim param..benim evim.. benim bahçem.. benim karım..

mülkün temeli mahkeme duvarlarına yazdıkları gibi *adalet* değildir.. mülkün temeli hukuktur.. ve hukuk, sıfatları yukarda sayılmış olan o insanların bahçelerini, paralarını ve karılarını başkalarından korumak için yapılmıştır.. adalet için değil.. şeyh bedreddin bile bu konuda bişeyler söylemiş.. ve fakat yarın yanağını bu işlerden ayrı tutmuş..

bir de tabii bu arada kabul edilebilir bir tolerans vardır... ve bu de kendi özgürlüğünün ancak bir adım girsine çekilmekle olur.. o da nezaketen..

bomboş yirmidört sandalye.. ne bir viyolonist ne bir obuacı ne de bir timbalist... bu *yokluğun* önünde alçak bir taburenin üstüne tünemiş bir orkestra şefinin beyhude yere sopasını indirip kaldırmasını düşenebiliyor musunuz..

ya da göğsünde binbir renkli şerit, madalyalar, belinde revolver ve boynunda bir dürbünle bir tepenin üstünde; bir tek askeri bile olmayan bir meydana emirler yağdıran bir generali... diz boyu maskaralık..

eşit ve özgür olunması gereken bir toplumda değil on, değil otuzüç, beşyüzelli ya da altıyüz; bir tek... bir tek kişinin bile diğer ötekilerinden tek bir basamak bile yukarda olması kabul edilemez..

insanlığın mabedini kurmaya aday olan bir topluluk bir senfonfi orkestrası gibidir.. bütün notalar, atılması gereken bütün adımlar, bütün davranışlar, konuşmalar, dostluklar, bölüşmeler; bunların hepsi hasletler ve faziletlerle kafaların ve adeta kalplerin içersinde zaten kağıda geçmiştir. (*fransızların dediği gibi: par coeur*) ve emin olun bu gayretleriyle bir de onları yönetmek için bir basamaklık tabure üzerinde hiçbir, ama hiçbir orkestra şefine ihtiyaç yoktur.

belki de çok eskiden müzik topluluklarını adeta (!) yöneten bir konzertmeister denen bir adam varmış. fakat onun bile elinde *toplulukla* beraber çalacağı bir kemanı ya da bir viyolası bulunmuş...

diyeceğim o ki:

anayasamız: MADDE 6'da- *egemenlik kayıtsız şartsız milletindir....*

dedikten hemen sonra, daha cümle bitmeden..

türk milleti egemenliğini.... yetkili organları eli ile kullanır..

denilerek alçak tabureye ya da yüksek bir tepeye illa bir adam oturtulur ve egemenlik *kayıtlı ve şartlı* olarak bir başka bahara kalır..

diyeceğim o ki:

millele anayasamız tarafından lütfedilip takdir olunan bir *egemenlik* dahi hürriyet ya da özgürlükler ifade edeceği yerde (etimolojik olarak) bir *hegemonia*'dır.

diyeceğim o ki:

anadilimizde gerine gerine ve şişinerek ifade ettiğimiz *serbest*'lik bile balkona çırılçıplak çıkan adamın çelişkisi kadar berbattır. çünkü o bile bir özgürlük bir hür olmak yerine (farsça) *sar baş..bastan* bağlı; yani ezcümle bir esaret ifade eder..

diyeceğim o ki:

hürriyetin bile en özünde *köle olmamak, azat edilmiş olmak* vardır..

(*hürriye, harürîye*) yani hürriyet her daim kullandığımız anlamda bir özgürlükten ziyade kötü, acımasız ve belki de insanlık dışı olan bir evveliyata sahiptir. bu da her hürriyet konuşulduğunda ister istemez (eğer biraz köken bilimi biliniyorsa) bizi geçmişimizle ilgili bir tedirginliğe bir üzüntüye sevkeder (!)

usta nişanyan'a göre ise 1830'larda sadık rifat paşa tarafından siyasi karşılığı *liberte* olarak popülerleştirilmiş...

geçmişleri, arkaplanları, etimolojileri, asıl anlamları bilinmeden çoğu kez bilinçsizce kullandığımız bunca kelime arasından bence yine de nereden ve nasıl geldiği belli olmayan, hiç olmasa hiç bir maziye dayanmayan; ama yine de söylendiğinde kafalarımızın içersinde enginlikler ve kalplerimizde bir ferahlık oluşturan *özgür*lüğü seçmemiz en hayırlısı...

üzerinde yaşadığımız dünya değişiyor. hızla.. belki de denebilir ki geometrik bir dize hızında.. elimize tutuşturulan telefonlar, masralarımızdaki bilgisayarlar, kutulara tıkıştırılmış hazır yemekler, çok hızla bir yerden bir yerlere giden taşıtlar, gözümüzü alamadığımız renkli camlarımız, daha güzel konforlu evlerimiz, daha çok giyisilerimiz.. bunlar için ödediğimiz bedeller..

tabii *ödenen bedellerle* her köşe başında gevrek simit gibi adamın burnuna burnuna sokulan o meşhur kredi kartlarımızı kastetmiyorum. onların *bir bedelini* de nasıl olsa bankalarımız verdikleri gibi fitil fitil burnumuzdan getiriyorlar..

ödediğimiz bedeller soluduğumuz hava, eriyen buzlar, delik deşik ettiğimiz yerküre, yemek diye önümüze konulan zehir zıkkım.. ödediğimiz bedeller zevk için şehir sokaklarına saçılıp çiğnenen ezilen domatesler, fiyatı düşmesin diye denize dökülen sütler, çöpe giden binler ve binlerce ton yemek-içmek.. ve bütün bunlar olurken dünyanın bir diğer taraflarında açlıktan ölenler.. *egemenlerin* (!) kendi çıkarları için ezdikleri, öldürdükleri insanlar..

bu faziletli, bu güzel insanlar olarak bir yuvarlak masa etrafında *bir çokluk* oluşturarak ve kimsenin emrini almadan, özgürce, kalplerini ve akıllarını dinleyerek ve *mason bir tavşan tersi gibi, şunlarla uğraşmaz bunlara karışmaz*lardan tamamen uzaklaşıp olgun meyvalarla dolu ağaçlarınız altında bekleyen dünya insanlarına ulaşmanız lazım bence.

bir an önce ve özgürce..

bunun için ne yapmak gerekirse yapın.

bir zamanlar çocukça bir hevesle anadolu'nun özüne dönerek masonluğu anadolulaştırmak, onlar ve onlarca medeniyetin anayurdu olan bu toprakların süzölmüş, saf berrak, insan için olan kültürünü, örfünü adetini kucaklayıp barındıracak bir ritüel oluşturula-bilirmilerde dolanıldı duruldu..

gerekirse siz kurun..

dünyanın artık kurtuluşu, bel bağlayabileceği, güvenebileceği bir şeyler-her şeyler giderek ufalıyor.. yok oluyor..

bütün bu satırları boş, vakit geçirmek ve ukalalık olsun diye yazmadım..

sanırım ve ümidederim ki bütün inanç ve sistemlerin üzerinde, geriye masonluk bu anlamda güvenilebilecek, inanılır ve güzel bir gelecek için bel bağlanabilecek, bir iki ufak kuruluşla beraber anabileceğimiz tek merci olarak kalıyor..

6 ekim cuma 2017

aykut yazgan

duvarcı ustaları

ekitap.ayorum.com